

Finnish
Why Are People So Tossed About?
(Inner Rest)
56-0101

William Marrion Branham

“... päivinä, jolloin seitsemännen enkelin ääni kuuluu ...” Ilm. 10:7

Miksi ihmiset niin heittelevät?

(Sisäinen lepo)

Jeffersonville, IN, USA

1.1.1956

Esittely

William Branhamin merkittävä palvelustehtävä oli Pyhän Hengen vastaus Raamatun kohtien Mal. 4:5-6, Luuk. 17:30 ja Ilm. 10:7 profetioihin. Tämä maailmanlaajuinen palvelustehtävä on ollut monien muiden Raamatun profetioiden huipennus ja Jumalan Pyhän Hengen työn jatke tänä lopunaikana. Tästä palvelustehtävästä on puhuttu Kirjoituksissa valmistamaan ihmiset Jeesuksen Kristuksen toista tulemusta varten.

Rukoilemme, että painettu Sana tulisi kirjoitetuksi sydämeesi, kun luet tätä saarnaa rukoillen.

Yli 1100 William Branhamin saarnaa on ladattavissa tai tulostettavissa ilmaiseksi ääninauhoina ja kirjasina useilla eri kielillä osoitteesta www.messagehub.info.

Tätä kirjaa voidaan kopioida ja jakaa eteenpäin mikäli se kopioidaan sellaisenaan, ilman muokkaamista ja jaetaan ilmaiseksi.

kätelkää jotakuta oikealla puolellanne. Sanokaa: “Etkö olekin onnellinen ollessasi kristitty?” Sillä tavoin, tulkaa mukaan nyt.

Niin ihmeellisesti pelastettu...

[Veli Branham tervehtii ihmisiä.]

... ristillä, jossa Hän otti minut sisään

Oi, kunnia....

²⁵⁰ (Jumala siun... Jumala siunatkoon sinua, veljeni.) [Veli Branham tervehtii ihmisiä.]

Ristin luona, missä Pelastajani kuoli

Siellä puhdistumista synnistä huusin

Siellä... (nouskaamme seisomaan)... sovitettiin veri

Kunnia Nimelleen! (Rakastatteko Häntä?)

Kunnia.. (Kurottaakaa ympärillenne ja tervehtikää toisianne kädestä.)

Kunnia nimelleen! (Kallis nimi!)

Siellä sydämeeni sovitettiin veri

Kunnia Nimelleen!

²⁵¹ Oi, eikö Hän ole ihmeellinen. [Seurakunta jatkaa laulamista.]

²⁵² Oi, eikö Hän ole ihmeellinen? Te tiedätte tämän olevan kuin suuri, iso purkillinen hunajaa kylmänä aamuna. Se on niin paksua, että sitä on vaikea saada irti, vai mitä? Jumala siunatkoon sinua, sisar. Ovatko kaikki onnellisia? Kohottakaa kätenne ja sanokaa: “Ylistys Herralle!”

²⁵³ Koettakaamme tulla takaisin kokoukseen tänä iltana. Jokainen muistakoon ja rukoilkoon ja... Veli Neville, kuunnelkaa häntä seuraavan sunnuntain kokousten radiolähetyksessä. Ja me haluamme jokaisen parantuneen olevan täällä ensi sunnuntaina ja antavan todistuksen Jumalan kunniaksi.

²⁵⁴ Me rakastamme Herraa Jeesusta. Me rakastamme teitä ja me olemme ei-kirkkokunnallisia, ovet ovat avoimia kenelle tahansa; ei rotua, oppia ja väriä. Ei muuta lakia kuin rakkaus; ei muuta kirjaa kuin Raamattu; ei muuta oppia kuin Kristus, ja sen takana me seisomme ja elämme, sillä tavoin. Ja jokainen... Meillä ei ole jäsenyyttä, meillä on yhteys toistemme kanssa, kun Jeesuksen Kristuksen veri puhdistaa meidän kaikesta synnistä.

²⁵⁵ Nyt me tulemme kumartamaan päämme hetkeksi sillä aikaa, kun tulen pyytämään pastoria, jos hän voisi päättää kokouksen, ja minä tulen tapamaan teidän ensi sunnuntaina, jos Herra tahtoo. Hyvä on, veli...?...

Miksi ihmiset niin heittelehtivät?

...?...Siellä mun sydämeeni Veri sovitettiin.

Kunnia Nimelleen!

^{1a} Isämme, me kiitämme Sinua tänä aamuna, Daavidin huoneessa on Lähde avoimena epäpuhtaudelle, ja puhdistuen sydämemme. Ja me nöyrästi tulemme tänä aamuna tuolle Lähteelle, joka on täytetty rakkaan Poikasi, Jeesuksen Verellä. Painaen sielumme syvälle sen purppuranpunaiseen virtaan, tullakseen toisella puolella ylös puhdistettuina. Siinä, missä menimme sisään syntisinä, me tulemme ylös pelastettuina. Menemme sisään sairaina, tulemme ulos terveinä. Menemme sisään poljetuina, lannistettuina, kuluneina, jokaisen pienen asian heiteltävänä ja tulemme ulos toisella puolella perustettuina. Kuinka me kiitämme tästä suuresta mahdollisuudesta, tästä suuresta etuoikeudesta, joka meillä on, tulla Sinun luoksesi. Ja tänään me nöyrästi kumarramme päämme ja kiitämme Sinua kaikista siunauksista. Kohtaa meitä tänään täällä, Isä.

^{1b} Nyt me kiitämme Sinua, että kohtaat meitä lauluissa, ja aikaisemmassa kokouksen osassa, ja nyt tapaa meidät Sanan ympärillä. Ja olkoon meillä yhteys Sinun kanssasi sanan ympärillä, ja ottakoon Pyhä Henki jokaisen sanan suoraan uskovien sydämeen, ja myös syntisen. Ja tulkoon esille tänään suurin avun elonkorjuu: apu tarpeessa olevalle; apu sairaalle ja vaivalle; apu loyden uupuneelle ja ahdistuneelle; ja apu harhailevalle, penseälle uskova; ja rohkeus Kristuksessa olevalle, leväten, Hengellä täytettynä, odottaen Herran tulemusta. Suo se, Isä, sillä me pyydämme sitä Hänen, Herran Jeesuksen Nimessä. Amen.

^{1c} Olen onnellinen ollessani Tabernaakkelissa tänä aamuna; ja sydämellisen hyvää aamua teille kaikille. Luotan siihen, että meidät tänä päivänä yhä löydetään palvelemissa Herraa.

² Kun me hetki sitten kohotimme kätemme sille, että kuinka moni voi laulaa: “Olen niin ihmeellisesti pelastettu synnistä?”, niin minä olin niin onnellinen. Se näytti sata prosenttilta. Kaikkialla, jokainen käsi, jonka voin nähdä, oli ilmassa. “Minä olen niin ihmeellisesti pelastettu synnistä. Jeesus niin lempeästi asuu sisäpuolella.” Olen siitä niin onnellinen tänään teidän vuoksenne.

³ Ja nyt, uskon, että sisar täällä paareilla on hieman auringossa, ja hän ehkä haluaisi tulla siirretyksi. En tiedä, haittaako se häntä vai ei; ja panin merkille, että myös hänen kätensä oli ylhäällä: “Niin ihmeellisesti pelastettu synnistä. Jeesus niin lempeästi asuu sisäpuolella.”

⁴ Oi, eikö se olekin ihmeellistä, kun Jeesus Nasaretilainen voi tulla sydämiimme, siunata meitä ja tehdä meidät sellaisiksi, kuin meidän tulisi olla. Vuosia sitten meillä oli tapana laulaa erästä laulua: “Hän tekee minut sellaiseksi, kuin minun tulisi olla.” “Hänen armonsa voi puhdistaa ja vapauttaa minut...”, jotenkin sillä tavalla. Kuinka ihmeellistä se on!

Nyt juuri ennen kuin alamme opettaa pyhäkoululuokkaa, joka on tullut osakseni tänä aamuna.

⁵ Minusta tuntui hyvältä tulla sisään takaovesta ja nähdä heidän antavan syntymäpäiväuhreja täällä. Se muistutti minua Tabernaakkelin syntymän ajoista, ja se on kuin entisaikaan, kuulla pastorin pyytävän siunausta ihmisten elämälle tuleviksi vuosiksi, ja kiittävän siitä, mitä Jumala on armollisesti tehnyt heille.

⁶ Nyt, uskon, että olen selityksen velkaa tälle Tabernaakkelille; ja että tämä on ensimmäinen paikka, jossa tulen tekemään tämän ilmoituksen. Se on kirjoitettu koneella ja on valmis postitettavaksi, mutta uskon, että haluan lainata sitä, koska on uusi vuosi; en siksi, että se olisi Uusi Vuosi, vaan uusi ajan käännekohta.

⁷ Minä uskon meidän elävän hyvin ihmeellisessä, ihanassa tilaisuuden ajassa, kun ihmiset tässä päivässä elävät Jumalan Pojan tulemuksen varjossa. Uskon koko sydämestäni, että maailma on nyt menevä suurimpaan herätykseen, mitä koskaan on tunnettu, tai sitten se on menevä pimeimpään sekasortoon kuin, mitä historia koskaan on tuntenut.

⁸ Se on suuri aika ihmisten päättäessä, mitä he tulevat tekemään. Jos täällä sattuu olemaan joku tänä aamuna, joka ei vielä ole tehnyt oikeata valintaa Kristuksen puolesta, niin luotan siihen, että se tulee tapahtumaan tänä aamuna; niin että tulet sanomaan sydämessäsi: “Kyllä, Herra, tämä on päivä, kun minä päätän palvella Sinua lopun elämäni.”

⁹ Se on ihmeellinen päivä. Olen varma, että teidän silmienne edessä on ollut peite, (jopa uskovilla), niin että te ette voi nähdä, mitä ympärillämme tapahtuu. Ja monta kertaa hengellisesti johdetut ihmiset ovat väärinymmärrettyjä, ha eivät... maailman ihmisille, koska se on

²⁴⁶ Katsokaamme voisimmeko laulaa tämän hyvän vanhan laulun. Voisitko antaa soinnun *Minun uskoni katsoo ylös Sinuun*. Kuinka moni osaa sen? Meillä oli aina tapana laulaa sitä täällä.

*Minun uskoni katsoo ylös Sinuun,
Sinä Golgatan Karitsa,
jumalallinen Pelastaja.
Nyt kuule minua rukoillessani,
Ota kaikki syylisyyteni pois,
Salli minun tästä päivästä alkaen,
Olla kokonaan Sinun.*

Tiedän, että olemme myöhässä, mutta laulakaamme se joka tapauksessa. Kaikki yhdessä nyt.

Minun uskoni katsoo ylös Sinuun,

²⁴⁷ Mikä on olosi, sisar? [Veli Branham puhuu jollekin.]

...jumalallinen Pelastaja

Nyt kuunnelkaa minua

... älä anna minun koskaan ajautua pois viereltäsi.

²⁴⁸ Pidättekö siitä? Oi, minä rakastan sitä, noita vanhanaikaisia lauluja. Pidättekö siitä? Laulakaamme nyt *Lähemmäs ristiä*. Kuinka moni tuntee sen? Hyvä on, nyt kaikki yhdessä, tulkaa mukaan *Jeesus pidä minut lähellä ristiä*.

*Jeesus pidä minut lähellä ristiä
On kallis lähde
Kaikille vapaa, parantumisvirta
Virraten Golgatan vuorelta
Ristissä, ristissä
Olkoon aina kunniani
Kunnes ylösnoussut sieluni löytää
Levon joen toisella puolen.
Ristin luona, missä Pelastajani kuoli
Siellä puhdistumista synnistä huusin
Siellä sydämeeni sovitettiin veri
Kunnia Nimelleen!
Oi, kunnia Nimelleen (Kallis Nimi)
Kunnia Nimelleen!
Siellä sydämeeni sovitettiin veri
Kunnia Nimelleen!*

²⁴⁹ Nyt, sillä aikaa, kun laulamme toisen säkeistön tästä, tai toisen osan siitä “Niin ihmeellisesti pelastettu synnistä”, kääntykää ympäri ja

takaisin ollakseen kanssamme, ja istumaan seurakunnassa ja iloitsemaan ja ylistämään Jumalaa. Eikö niin?

²³⁹ Uskon, että meillä ensi sunnuntaina tulee olemaan kaikenkaltaisia ihmisiä, jotka haluavat todistaa siitä, mitä tapahtui tänään. Ettekö tekin usko niin?

²⁴⁰ Mitä me nyt teemme? Seisomme kirkkaudessa. Vaellamme Valossa. Vaellamme askel askeleelta Hänen kanssaan. Pitäen aina kiinni Hänen iankaikkisesta kädestään; Jumalan Iankaikkiset siunaukset lepäämässä kanssanne. Tietäen tämän varmuudella, että Jumala ei tule lupaamaan mitään, mitä Hän ei voisi tehdä.

²⁴¹ Aabraham, kun hän oli vanha... hän ei välittänyt siitä kuinka vanha hän oli; hän tiesi, että Jumala oli kykenevä tekemään sen, mitä Hän oli sanonut tulevansa tekemään. Eikö se olekin ihmeellistä? No niin, Jumala ei kuole. Jumala on iankaikkisesta iankaikkiseen.

²⁴² Oletteko koskaan ajatelleet, että kun henkenne lähtee teistä... Jos te olitte kaasukammiossa, jos te olitte kaivon pohjalla, meren pohjassa, missä tahansa se saattaa ollakin, kun teidän henkenne jättää teidät, ei vesi eikä tuli eikä mikään voi pidättää sitä. Se liikkuu suoraan rakennusten lävitse, ja se on kuin höyry. Se on siellä. Se on elossa; se ei voi kuolla. Sillä on Iankaikkinen Elämä. Se ei voi kadota.

²⁴³ Sitten, kun te kuolate, ja rakkaanne itkevät, ja ajattelevat, että te olette kuollut, mutta sitä te ette ole. Te yhä elätte täällä. Tuo vanha ruumis on häipynyt pois, se on pantu maahan. Kaikki atomit ja muut asiat, joita te kerran olitte, ovat hajonneet ja palanneet takaisin kosmiseksi valoksi, vuoriöljyksi, ja mitä se olikin, se on palannut takaisin maahan, ja jonakin päivänä näiden henkien suuri Kuningas, Jeesus on tuleva, tullen Kirkkaudesta Hänen ruumiissansa. Aamen!

²⁴⁴ Ja Hän on päästävä vapaaksi Jumalan voiman, ja jokainen henkilö, joka on Hänessä, heidän ruumiinsa atomit alkavat tulla yhteen; kosminen valo alkaa tulla yhteen; ja hetkessä jokainen henkilö, joka on Kristuksessa tulee olemaan muutettu ja tehty nuoreksi mieheksi ja naiseksi jälleen, seisten maan päällä.

²⁴⁵ Ajatelkaa sitä. Milloinkaan enää vanhenematta; milloinkaan enää sairastumatta; ei koskaan enää sydänsurua tai murhetta. Mitä meillä on murehdittavaa? Me vain vaellamme Jumalan Valossa. Emmekö väelläkin? Eikö Hän olekin ihmeellinen? Oi.

niin outoa ja omituista elämää elää täysin antautunutta elämää Herralle Jeesukselle.

¹⁰ Nyt, muutama viikko sitten... Olin luvannut Herralle noin kymmenen vuotta sitten, kun lähdin vuonna 1946, kun jätin Tabernaakkelin, että tulisin palvelemaan Häntä kaikesta sydäimestäni näissä kampanjoissa, tietäen, että tulisi olemaan suuri häiriö siellä ulkona, koska... ja oli kysymys paljosta rahasta ja kaikesta sellaisesta. Niinpä tiesin, että tavallisesti, koska olin lukenut siitä, oli kolme pääasiasa, jotka vetävät sananpalvelijan alas, sen jälkeen, kun Herra on saanut siunata heitä hieman. Ja panin ne merkille: ja ne olivat raha, naiset ja kansansuosio. Ja nuo kolme asiaa.. Huomasin Kirjoituksissa, että se oli raha, joka sai profeetta Bileamin myymään lahjansa mennäkseen... rahan vuoksi, kun Baalak tarjosi niin paljon rahaa. (Monille teistä tuo kertomus on tuttu.)

¹¹ Simpsonille se oli Delila, joka viekoitteli häntä sylissä, kunnes hän paljasti Herran salaisuudet hänelle.

¹² Ja Saulille oli kysymyksessä kansansuosio. Hän oli profeetta, (Raamattu sanoo, että hänet luettiin profeettojen joukkoon), ja kansansuosion vuoksi hän halusi olla jotakin suurta ja toisten yläpuolella, ja hän lankesi sen vuoksi.

¹³ Ja nämä ovat kolme suurinta syytä, mitä voin nähdä Raamatussa, jotka aiheuttivat miehen lankeemuksen; ja minä pyysin Taivaallista Isäämme, että Hän antaisi minun karttaa kaikkina aikoina erikoisesti noita asioita, noita kolmea suurinta asiaa.

¹⁴ Minä lupasin Jumalalle, että en tulisi koskaan kerjäämään rahaa kokouksissa. Ja minä tein liiton Hänen kanssaan, että jos Hän koskaan tulisi sille paikalle, että Hän ei pitäisi huolta tarpeistani kokouksissa, vain uhrilautasta kuljettamalla, (ja tiesin, että tarvittaisiin kymmeniä tuhansia dollareita pitää noita valtavaa suuria kokouksia), niin minä tulisin pois kentältä, niin kuin sanoin Hänelle, ja tulisin kotiin.

¹⁵ Tämän Hän ihmeellisellä tavalla teki ilman, että yhtään kertaa tarvitsi painottaa asiaa saada rahaa. Kaksi tai kolme johtajaa menettivät toimensa pienen painostuksen vuoksi saada rahaa, mitä minä en sallinut. Minä en usko siihen.

¹⁶ Ihmiset täällä kaupungissa voivat ajatella... No niin, Herra antoi meille pienen kodin täällä, se tuli yhden illan uhrina. Joku ajattelee: "Hän on monimiljonääri." Toivoisin, että te vain tietäisitte totuuden,

niin silloin ajattelisitte toisin. Minä olisin voinut olla, se on totta, mutta minä... Ilman minkäänlaista kerjäämistä, ihmiset vain tulevat ja sanovat: "Minä annan sinulle tämän, veli Branham", mutta minä olen kieltäytynyt siitä. Minä en halua sitä. Minä en halua olla missään tekemisessä sen kanssa. Se on saastaa. Minä haluan perintöni olevan ylhäällä.

¹⁷ Tietäen tämän: että päivä päivältä, harmaat hiukset tulevat päähäni, enkä minä enää ole tuo pieni poika, joka olin aloittaessani saarnaamisen täällä kaksikymmentäkolme vuotta sitten. Ja minä tiedän yhden asian, että ei väliä, kuinka paljon te saatte tätä... "Mitä se hyödyttäisi miestä, jos hän voittaisi omakseen koko maailman, ja sitten kadottaisi sielunsa?"

¹⁸ Niinpä olen nähnyt tuon kirotn asian, ja muutaman viimeisen päivän aikana saarnaajat ja ihmiset ovat soittaneet erilaisista perheonnettomuuksista ja muista asioista.

¹⁹ Eräs rouva soitti minulle yhtenä iltana. Hän sanoi: "Minä en tule sanomaan sinulle nimeäni. Minun mieheni on yksi hyvin tunnettu parantamis-evangelista kentällä." Ja hän sanoi: "Minä olen saanut hänet kiinni aviorikoksessa elämisestä kahdeksantoista vuotiaan tytön kanssa, ja hän tunnusti minulle tehneensä sitä kaksi vuotta." Hän kysyi: "Mitä minun tulee tehdä, veli Branham?"

Minä sanoin: "Rouva, minä en tiedä. Minä rukoilisin veljeni puolesta, hänen sielunsa puolesta."

²⁰ Ja muuta senkaltaista, me olemme yrittäneet karttaa sitä. Hän piti minusta huolen ihmeellisellä tavalla aina viimeiseen pariin kokoukseen asti. Viimeisistä kahdesta kokouksestani Kaliforniassa, jäin velkaa 15 000 dollaria.

He sanoivat: "Sinun täytyy pyytää. Sinun täytyy sanoa ihmisille. He haluavat, että heiltä pyydetään."

Sanoin: "Se ei ole minun lupaukseni Jumalalle."

Joku mies sanoi: "Minä tulen vastaamaan siitä."

Minä sanoin: "Se ei ole minun lupaukseni Jumalalle."

²¹ Niinpä pitääkseni lupaukseni, niin kuin pitäisin sen ihmiselle, minä myös pidin sen Jumalalle. Minä en halunnut kertoa sitä vaimolleni ja pojalle matkalla kotiin... Tulin Kaliforniaan ja minun täytyi pysähtyä evankelistisissa kokouksissa. Sanoin: "Minä menen lepäämään

²³² Ja eräänä päivänä Hän meni Temppeliin, otti Kirjakäärön ja luki: "Jumalan Henki on minun ylläni, sillä Hän on voidellut minut saarnaamaan otollista vuotta... sitomaan särkyneet sydämet, parantamaan sairaut ja antamaan näön sokeille."

²³³ Nyt me ajattelisimme, jos sellainen voitelu oli Hänen yllään, joka oli profetoitu 800 vuotta aikaisemmin, että Se tulisi, ja tässä Hän oli tuontyyppisen voitelun kanssa, täysi Herran siunaus ja voitelu Hänen yllään, me haluaisimme juosta ympäri rakennusta, kirkua ja huutaa; mutta Raamattu sanoo, että "Hän laski alas Kirjakäärön, ja istui alas, ja kalliit sanat lähtivät Hänen suustaan." Sitä Hän teki voitelun alla.

²³⁴ Voitelu ei ole mielenliikutuksia. Voitelu on korkein voima hallitsemassa. Tietäen tarkalleen mitä ja kuinka, ja se on täällä.

²³⁵ Te ette ehkä nyt kykene ymmärtämään sitä kävellessänne tänne. Te ette ehkä kykene saamaan sitä, mutta minä haastan teidät uskomaan. Tulkaa uskoen sen, mitä olen kertonut teille, ja tarkatkaa mitä tapahtuu. Uskokaa vain, mitä on sanottu, ja nähkää, mitä tapahtuu. Herran voitelu on Tabernaakkelissa tänä aamuna. Aamen. Rukoilkaamme nyt, kun teemme sen. [Veli Branham rukoilee tarpeessa olevien puolesta.]

²³⁶ Rakas Taivaallinen Isämme, sisar on tulossa alttarille tuntien olevansa johdatettu laulamaan tuon laulun juuri silloin. Sinä puhuit hänelle. Hän polvistuu; hän rukoilee niin kuin Hanna temppelissä. Anna hänelle hänen sydämensä toive, rakas Jumala. Hän rakastaa sinua. Isä, että antaisit anteeksi hänelle, anna hänelle nuo asiat, joita hän pyytää polvistuessaan murtuneena, itkien, tietäen, että ei ole salaisuus, mitä Sinä voit tehdä; sillä Sinä olet Jumala, ja kaikki voimat Taivaassa ja maan päällä ovat annettu Sinun käsiisi. Siksi pyyhi pois hänen kyyneleensä juuri nyt, lohduta häntä ristiinnaulituilla käsillä. Sano: "Tyttö, sinun uskosi pelastaa sinut." Voikoon hän mennä rauhassa ja olla... Mitä tahansa hän pyytää tänään, suo se, Isä. Jeesuksen tähden, me pyydämme tätä.

²³⁷ Rakastatteko te Herraa? Eikö Hän olekin ihmeellinen? Heillä oli ihmeellistä aikaa tänä aamuna tässä yhdessäolossa. Oletteko tunteneet Hänen läsnäolonsa? Kuinka jokin ympärillänne sanoo: "Minä olen sinun kanssasi; älä pelkää. Pieni vene ei voi heilua eikä vahingoittua."

²³⁸ Miltä sinusta nyt tuntuu, äiti? Se on hienoa. Rouva, joka oli paareilla, sanoi, että hänestä tuntui hyvältä nyt. Emmekö olekin kiitollisia siitä? Meidän Herramme Jeesus. Tämä rouva on tuleva

annat minulle uskon, ja otat kaiken epäilyksen pois mielestäni; niin että ihmisten tullessa minun mieleni ei toimi epäuskossa, vaan voikoon minun sydämeni työntää esiin uskoa. Suo se, Herra, että usko sydämessäni työntää järkeilyn syrjään, heittämällä maahan järkeilyt ja pitämällä uskon. Voikoot jokainen parantua. Suo se, Isä.

²²⁷ Nyt päämme ollessa kumarrettuina, minä menen ja rukoilen sisaren puolesta. Olkaa te kaikki nyt rukouksessa. [Veli Branham lähtee mikrofonin luota rukoillakseen sairaan rouvan puolesta.]

Mutta Jumala on koskettanut hänen ruumistaan ja tehnyt hänet täysin terveeksi. Tässä hän on, kävelemässä ympäri, kirkastaen Jumalaa.

Te, jotka haluatte, että teidän puolestanne rukoillaan, tulkaa tälle puolelle nyt, sillä aikaa, kun rukoilemme.

²²⁸ Pyysin Häneltä, kun tämä nainen makasi siellä... Hän oli kertonut minulle kuinka hän oli kaatunut, ja mitä hänen nilkalleen ja kylkiluilleen oli tapahtunut, ja kaikkea muuta sellaista. Minä sanoin: "Jumala, jos Sinä vahvistat tämän minulle tänä aamuna, niin minä tulen tekemään samoin, kuin mitä Sinä käskit minun tehdä silloin, kun Se oli täällä, ja Sinä annoit tuon naisen nousta ja kävellä rakennuksen lävitse." Ja välittömästi, sen jälkeen, kun hänen puolestaan oli rukoiltu, hän nousi, ja he veivät parit pois, ja tässä tuo nainen on kävelemässä ympäri.

²²⁹ Herra Jeesus on täällä, rakkaat veljeni ja sisareni. Minä en voi parantaa teitä, mutta te olette tulossa näkemään, niin kuin uskon, yhden suurimmista herätyksistä, joita meillä koskaan on ollut tässä kansakunnassa. Minä yksinkertaisesti tiedän, että jotakin on tulossa tapahtumaan juuri nyt.

²³⁰ Nyt, kun te kuljette tästä ohitse niin, että teidän puolestanne rukoiltaisiin, niin olkoon jokainen rakennuksessa oleva rukouksessa, sisaremme soittaessa; ja veli Neville ja minä tulemme palvelemaan ja laskemaan kätemme sairaiden päälle, heidän kulkiessaan ohitse tältä puolelta, ja menen takaisin paikoilleen.

²³¹ Jotkut ihmiset saavat väärän kuvan siitä, mitä voitelu on. Oletteko koskaan ajatelleet sitä? Milloin oli suurin voitelu, mitä koskaan on annettu kenellekään, ja mitä he tekivät, kun heillä oli voitelu? Suurin voitelu, mitä milloinkaan oli annettu kenellekään, oli Jeesuksella Kristuksella. Meillä on Henki mitan mukaan. Hänellä oli Se ilman mittaa.

muutamaksi päiväksi nähdäkseni, mitä Herra Jeesus sanoo, ja jos ei mitään muuta, niin minä tulen ja autan veli Nevilleä paimentamaan Tabernaakkelia. Minä tulen tekemään jotakin saarnatakseni Evankeliumia. Minä tulen menemään töihin niin kuin minulla oli tapana tehdä, partioimaan linjoja Public Service Companyssä tai jotakin, ja antaa hänen pitää sunnuntai-ilta tai aamukokous, ja minä otan niistä toisen; ja hän ottaa keskiviikon ja minä tiistain tai jotakin senkaltaista. Me tulemme jatkamaan kokouksia, ja minä tulen hankkimaan itselleni työn."

²² Minä tein niin. Sain työn itselleni veli Woodin kanssa, siirtää taloja ja muuta sellaista. Ja niinpä minä menin töihin; otin itselleni työn. Se loukkasi vaimoani ja Billyä. Billy sanoi: "Isä, olen varma, että olet tekemässä väärin."

²³ Sanoin: "Ei, minä teen oikein. Minä pidän lupaukseni." Minä sanoin hänelle, "Minun lupaukseni... Huolimatta siitä, mitä se on, jos mies ei ole sanansa mittainen, niin ette voi luottaa häneen, koska hän on huono. Ja niinpä yksi asia, mitä henkilön täytyy aina olla, on olla rehellinen. Kertokaa asiat niin, että voitte mennä takaisin ja kertoa sen miljoona kertaa, ja se tulee olemaan samoin. Olkaa vain rehelliset. Huolimatta siitä onko se pahaa, vai onko se hyvää, olkaa rehelliset. Ja jos se on teitä itseänne vastaan, niin sanokaa se joka tapauksessa; tai pysykää vaiti ja älkää ollenkaan sanoko sitä."

²⁴ Niinpä sitten, minä tunnen sillä tavalla, että Jumala tulee siunaamaan rehellistä sydäntä, ja tuntien asemani, jossa seison voittamassa sairauksia ihmisten puolesta ja rukouksessa Herralle Jeesukselle, Hänen Jumalallisen Sanansa ja Hänen kutsumuksensa mukaisesti, silloin minun täytyy olla rehellinen sydämessä tehdäkseni sen, koska perkele tietää, oletteko te sitä vai ette. Hän ei tule kiinnittämään siihen mitään huomiota. Minä en välitä siitä, kuinka äänekkäästi te huudatte, kuinka paljon te teeskentelette, hän ei tule kiinnittämään mitään huomiota teihin. Niin se on. Mutta Jumala tulee, jos te olette rehellinen.

²⁵ Niinpä minä sanoin: "Minä kerron heille, kun pääsen Arizonaan", lähdettyäni Kaliforniasta. Mutta minulla ei ollut hermoja tehdä sitä. Niinpä sanoin: "Sitten New Meksikossa", ja edelleen ja edelleen, kunnes kerroin sen heille ollessamme tulossa täällä Indianassa; mutta he ymmärsivät sen hyvin.

Billy ei ottanut sitä niinkään hyvin. Hän sanoi: "Isä, minä uskon, että sinä teet virheen."

²⁶ Mutta minä menin kotiin väsyneenä, nääntyneenä, järkyttyneenä ja itkien; menin vuoteeseen tuona yönä, ja sen jälkeen, kun vaimoni oli nukahtanut, menin työhuoneeseeni ja polvistuin alas ja sanoin: "Rakas Jeesus, minä en tiedä, mitä tulen tekemään. Täällä minä olen takaisin jälleen siinä mistä aloitin. Luulen, että olen epäonnistunut." Ja noin kaksi tuntia myöhemmin Hän ilmestyi minulle. Ja Hän näytti minulle sellaisen ympyränmuotoisen näköalan ihmisistä, etten ollut koskaan nähnyt. Olin puhumassa vaimolleni tuossa näyssä.

²⁷ Nyt te ihmiset, jotka tunnette minut, tiedätte, etten ole fanaatikko. Minä en sano näitä asioita, elleivät ne ole totuus. Näin on. Minä näin sen, ja minä näin veli Arganbrightin seisovan siellä, ja minä menin hänen luokseen, ja hän sanoi: "Veli Billy, me olemme jakaneet kaikki rukoukortit, ja kaikki on valmiina nyt kokousta varten. Meillä on tapa viedä sinut sisälle ja ulos."

Minä sanoin: "Kiitos, veli Arganbright."

Kävelin sinne tavatakseni lisää veljiä, ja siellä oli eräs toinen veli saarnaamassa, ja minä kysyin: "Kuka hän on?"

He vastasivat, "He panivat hänet sinne ylös."

²⁸ Sanoin: "Ketkä he?" Ja he vain kääntyivät ympäri ja kävelivät pois. Ja tuo mies päästi koko kuulijakunnan lähtemään pois; ja minä sanoin: "Oi, sinun ei tulisi tehdä sitä, koska ei ole ollut alttarikutsua."

Eräs toinen mies puhui ja sanoi: "Me olemme jo keränneet uhrin."

Sanoin: "Milloinka on uhri tärkeämpi kuin sielut Kristuksen edessä?"

²⁹ Ja sitten Herran Enkeli vei minut ulos, ja vei minut todella kirkkaan vesivirran luo. Se oli kaikkein kauneinta sinistä vettä, ja suuret kalat uivat siellä ympäriinsä. Ja Hän sanoi: "Minä tulen tekemään sinusta kalastajan." Ja Hän sanoi: "Nyt, heitä syöttisi veteen, ja tehdessäsi niin, vedä se hitaasti ensimmäisellä kerralla ja seuraavalla kerralla, anna sille vain pieni nykäys. Ei liian voimakkaasti; ja seuraavalla kerralla, aseta koukkusi saalista varten."

³⁰ Ja minä aloin heittää siimaani veteen. Minä vedin, ja jokainen alkoi iloita ja sanoa: "Se on ihmeellistä! Se on ihmeellistä!" Minä innostuin ja nykäisin sitä voimakkaasti seuraavaksi, ja minä vedin kalan ja kaiken

Haluan sinun nyt soittavan, sisar, *Suuri Lääkäri on nyt läsnä, ymmärtäväinen Jeesus.*

²²⁰ Nyt haluan jokaisen, joka tulee jäämään kokoukseen, hiljentyvän hetkeksi. Rukoilkaamme. Tulen kutsumaan rukousjonon hetken kuluttua.

²²¹ Ensimmäiseksi, uskon, että menen rukoilemaan tämän naisen puolesta täällä paareilla, niin että voimme saada tilaa. Haluan, että jokaisen pää on kumarrettuna. Haluan jokaisen nyt rukoilevan vilpittömästi.

²²² No niin, sisar, äiti täällä paareilla, minä puhun nyt sinulle. Haluan sinulla nyt olevan uskoa ja, että uskot. Haluan sinun uskovan koko sydämestäsi. Olkaamme kaikki rukouksessa ja kunnioittavia, tekisittekö niin. Minä tulen takaisin puhujanlavalle sen jälkeen, kun olemme rukoilleet tämän naisen puolesta, ja sitten me annamme ihmisten siirtää hänet sivummalle tieltä pois, mutta haluan rukoilla hänen puolestaan ensin, niin että hän voi olla poissa tieltä. Voimmeko me rukoilla nyt?

²²³ Taivaallinen Isämme, kyllä, täällä on suuri Lääkäri. On Balsamia Gileadissa. Täällä paareilla makaa ja täällä istuu Sinun ihmisiäsi, jotka istuvat täällä kärsien. Tässä pimeässä pilvisessä maailmassa, jossa me elämme. Oi, Iankaikkinen Jumala, Isän siunaama, me rukoilemme, että Sinun armosi ulottuisi näille ihmisille tänään ja, että jokainen heistä parantuisi. Anna heidän nyt mennä sisälle Mannaan. Sinulla on ovi avoinna tänä aamuna kenelle tahansa, joka tahtoo, hän tulkoon.

²²⁴ Väliseinä on revitty alas, niin että juutalaiset, pakanat, kreikkalaiset, orjat ja vapaat voivat kaikki tulla sisälle samasta portista, lammastarhan ovesta. Sinä olet tuo Ovi, ja me tulemme Jeesuksen kautta, Jumala, vastaanottamaan nämä siunaukset. Jeesus Kristus, Jumalan Poika. Nyt, kun tulen rukoilemaan sairaiden puolesta, tuletko Sinä parantamaan heidät tänään, Herra?

²²⁵ Me kiitämme Sinua kalliista veljestämme Nevillestä; hänen urheasta työstään tämän seurakunnan pastorina; kaikesta siitä, mitä hän on tehnyt, ja kuinka hän on seissyt palveluspaikallaan niin kuin aidon, todellisen palvelijan tulee. Jumala siunaa häntä ja hänen vaimoan, ja hänen pieniä lapsiansa. Herra, voikoot hänen pienet poikansa kasvaa isänsä kaltaisiksi miehiksi. Suo se, Isä.

²²⁶ Oi, Jumala ole lähellämme nyt, kun minä menen palvelemaan sairaita koko sydämelläni. Minä rukoilen, että Sinä olet kanssani, Isä, ja

minun kauttani. Minä olen kovin iloinen, että olen elänyt tämän esiripun sisäpuolella, missä maailman asiat... Kun sanottiin: “Sinä et voi tehdä sitä. Mitä, sinähän olet hullu. Jotakin on mennyt vikaan saarnaaja Branhamin kohdalla siellä. Katsokaa häntä. Mitä, hänhän on tullut hulluksi.”

²¹⁵ Kun minulla oli tuo saarnaajien kokous siellä juutalaissairaalassa, ja tuo miesjoukko istui siellä, ja kuinka he yrittivät sanoa minulle: “Sinä olet kadottamassa järkesi. Ethän sinä voi tehdä sitä. Ja sinäkö rukoilisit kuninkaiden puolesta?”

Minä sanoin: “Sitä Hän sanoi.”

²¹⁶ Ei ollut mitään merkitystä silä, mitä he sanoivat. Minä tein sen kuitenkin. Jumala teki sen. Hän ei katsonut minun tietämättömyyteeni. Minun tietämättömyyteni ei olisi koskaan tuottanut sitä, mutta kysymys ei ollut minun tietämättömyydestäni. Se oli Hänen armonsa. Hän on Se, joka on tehnyt sen.

²¹⁷ Ja yksin tuohon armoon minä luotan tänä aamuna, mennessäni rukoilemaan tämän kuolevan naisen puolesta ja toisten. Te myös olette Jumalan palvelijoita. Rukous, vaikuttava harras rukous, seurakunnan rukoillessa.

Tässä makaa nainen paareilla tänä aamuna. Täällä istuu toisia, jotka ovat kuolemassa.

²¹⁸ On lahja, tietenkin. Sitä ei edes panna kysymyksenalaiseksi enää maailmassa, näiden kymmenen vuoden jälkeen. Te voitte tulla tälle puhujanlavalle, ja te ette voisi kätkeä elämäänne, vaikka teidän täytyisi, Jumalan läsnäolossa. Hän kertoisi teille tarkalleen, mitä te olette, ja mitä te olette telineet. Minä sanon, että te tiedätte sen olevan Totuuden, mutta se ei ole parantuminen. Se on uskon rukous, joka pelastaa sairaan. Se on rukous, joka pelastaa sairaan, tietenkin. No niin, sitä me haluamme tehdä, rukoilla sairaiden puolesta. Minä haluan nähdä teidät terveenä. Minä ajattelen, että mitä, jos oma äitini makaisi täällä? Se on ehkä jonkun äiti. Mitä, jos se olisi vaimoni, joka istuu täällä, tai joku muu, joka on sairas. Minä tulen olemaan vilpitön. Minä tulen rukoilemaan.

²¹⁹ Siellä on eräs nainen kävellyt sinne sisälle nyt, rouva Roof, hänet tuotiin paareilla kuten tämäkin nainen on tuotu. Kuolemassa syöpään. Aivan täällä Jeffersonvillessä, kokousten ollessa siellä koululla, hän oli kuolemassa syöpään. Siellä hän on nyt, eikä se ole häirinnyt häntä sen jälkeen. Hän meni kotiin ja parantui. Eikö se olekin ihmeellistä.

pois vedestä. Ja se oli pienen pieni kala, ja se oli vain suunnilleen tuon vieheen kokoinen. Siimani oli kokonaan sekaisin, ja olin oikaisemassa sitä, kun tuo mies, joka puhui takanani, käveli ympäri minun eteeni, pukeutuneena palestiinalaisiin vaatteisiin ja turbaani päässään. Hänellä oli valkoinen viitta. Hän sanoi: “Veli Branham, siinä sitä ollaan.”

Sanoin: “Tiedän, etten tehnyt sitä oikein. Nykäisin sitä, kun minun ei olisi pitänyt tehdä sitä.”

Hän sanoi: “Älä anna siimasi seota tällaisina hetkinä.”

Sanoin: “Hyvä, minä teen sen niin hyvin kuin osaan. Minä tulen olemaan hyvin varovainen.”

³¹ Hän sanoi: “No niin, ensimmäisen kerran, kun Minä puhuin sinun kanssasi, sinä panit kätesi ihmisten päälle ja kerroit heille, mikä heillä oli vikana. Ja toinen veto oli, kun sinä saatoit tietää heidän sydäntensä salaisuudet. Minä tein sinut näkijäksi ihmisten edessä, mutta sinä aina yritit selittää sitä. Sinun ei olisi tullut tehdä sitä. Sinä teit siitä julkisen näytöskappaleen.”

Minä sanoin: “Olen kovasti pahoillani.”

³² Sitten Hän vei minut pois sieltä, ja minä näin valtavan suuren teltan. Minä en ole milloinkaan nähnyt sellaista telttaa! Se oli tupaten täynnä kaikkialla ihmisistä. Se näytti kuin olisin seissyt ihmisten yläpuolella, katsellen alaspäin sinne, missä olin juuri antanut alttarikutsun; ja sadat ja sadat ihmiset itkivät ja iloitsivat, sen jälkeen, kun he olivat vastaanottaneet Herran Jeesuksen Pelastajanansa.

³³ Ja minä katsoin, ja kuulin erään miehen nousevan ylös ja sanovan: “Kutsukaa rukousjono.” Ja ihmiset alkoivat muodostaa jonoa vasemmalle puolelle sieltä katsoen, missä minä olin katselemassa alas puhujanlavaa kohden, ja he muodostivat jonon koko matkan ylös ja alas katua rukousjonoa varten. Huomasin vasemmalla puolellani, (mikä olisi ollut oikealla puolellani, jos olisin ollut puhujanlavalla), pienen puisen rakennuksen. Ja olin nähnyt tuon Valon, josta heillä on valokuva, tiedättehan, joka on aina kokouksissa; olin nähnyt tuon Valon jättävän minut, ja menevän tuon rakennuksen luo, ja menevän sisälle tuohon rakennukseen; ja Ääni sanoi minulle: “Minä tulen kohtaamaan sinut siellä; se tulee olemaan kolmas veto.

Minä sanoin: “Miksi?”

Hän sanoi: “No niin, se ei tule olemaan julkinen näytös, niin kuin aikaisempi oli.” Ja minä palasin takaisin itsekseni.

³⁴ Nyt tämän uuden vuoden alkaessa.... takaisin tabernaakkeliin, josta aloitin; takaisin alkuun siihen, mistä aloitin. Minä olen hyvin kiitollinen Jumalalle näistä asioista.

³⁵ Monet teistä tietävät, että juuri ennen lähtöäni toiselle kampanjalle, noin kahdeksan tai kymmenen vuotta sitten, uskoisin sen olleen kymmenen vuotta, tai siitä on yhdeksän vuotta... Nämä asiat kerrottiin tarkalleen, kuinka nämä suuret kokoukset... Te muistatte sen kuinka veli Lawton eläisi tarkalleen kolme vuotta, ja sitten hänet otettaisiin pois; että veli Ward rakentaisi tabernaakkelin alaspäin tähän suuntaan täällä, ja kaikki oli aivan tarkalleen. Te tiedätte sen, te vanhemmat. Se tapahtui aivan sillä tavalla, ja niin tulee tämäkin tapahtumaan! Sillä se on NÄIN SANOO HERRA! Ja te tulette tietämään.

³⁶ Ja nyt... Uskon, että suurimmat kokoukset, mitä koskaan olen pitänyt Herralle Jeesukselle, ovat aivan lähitulevaisuudessa, edessäni nyt.

³⁷ Niinpä, tiedättehän, minä tunnen itseni hyvin onnelliseksi tänä aamuna, tullessani teidän eteenne, ja tämä on ensimmäinen kerta, kun sanoma koskaan on annettu ulos, se on juuri täällä tämän mikrofonin kautta Tabernaakkelin ihmisille. Ja nyt se tulee olemaan lehdissä, (uskonnollisessa lehdessä), kuten *Parantamisen Ääni* ja *Hänen Tulemuksensa Sanansaattaja*, muutaman päivän kuluttua. Se on jo kirjoitettu valmiiksi, ja valmiina lähtemään.

Rukoilkaa minun puolestani, ja jonakin kunniakkaana päivänä, kun kaikki on ohitse, me tulemme tapaamaan Hänen Valtaistuimensa ympärillä, ja mikä aikaa meillä tuleekaan olemaan.

³⁸ Muistakaa, se en ole vain minä siellä ulkona kokouksessa, minulla on vain pieni osa siinä, vaan se olette myös te täällä, näettehän. Ja minä uskon, että tämä pieni Tabernaakkeli tulee levittäytymään, ja, että tulee olemaan ihmeellistä, mitä Herra tulee tekemään. Siunattu Herra! Herra!

Nyt suoraan Sanaan. Ennen sitä, antakaamme pieni kiitos Herralle Jeesukselle.

³⁹ Taivaallinen Isämme, me olemme niin kiitolliset Sinusta täällä alhaalla tässä nykyaikaisessa ajassa; autojen, lentokoneiden, suihkukoneiden, rakettien ja kaikenkaltaisten tieteen saavutusten ajassa; on puhelimet, televisiot ja nykyaikaiset atomiaseet ja niin edespäin. Sinä olet yhä ylin, kaikkivoimainen, kaikkivaltias, kaikkietävä Jumala, joka

näettekö. Tietämätön opossumi. Varmasti. Jumala johdatti sen sinne. Ettekö uskokin niin?

²¹⁰ Kuinka Hän johdatti Bosworthin? Oi, katsokaa vain satoja ympäri maan, unien ja näkyjen kautta, ja kuinka se kaikki on ollut. Sitten se saa minut tietämään tämän, että Hän kohtasi minut siellä, kun Hän seisoi rinnallani. Hän sanoi: "Sinä synnyit tähän maailmaan rukoilemaan sairaiden puolesta." Hän sanoi alussa: "Sinun palvelustehtäväsi tulee pyyhkäisemään ympäri maailman." Ja se on tehnyt sen! Katsokaa parantamiskampanjoita, miljoonat ympäri maailman ovat nyt parantuneet. Minä en voinut viedä sitä. Tietenkään en. Mutta minä aloitin Jumalan armosta, ja se on kukoistanut ympäri maailman, tämä suuri herätys.

²¹¹ Minä olin muutama kuukausi sitten yhteen kokoontuneen sananpalvelija joukon kanssa parantamiskampanjassa. Jokaisen heistä tuli kertoa henkilökohtainen kokemus. He eivät edes tienneet, että minä olin siellä. Minä istuin aivan tuon suuren stadionin takaosassa, takinkaulus pystyssä tällä tavalla, peruukkini oli päässäni, ja minulla oli tummat silmälasit; minä vain istuin siellä kuuntelemassa. Ja yksi heistä nousi puhujanlavalle ja sanoi: "Minun palvelustehtäväni on melkein mennyt. Minä en tiedä mitä tehdä." Hän sanoi: "Erään pienen nöyrän miehen tuleminen, veli Branhamin. Se sai minut aloittamaan."

²¹² Toinen nousi ylös ja sanoi: "Niin kuin veljeni todisti, niin se oli minunkin kanssani." Hän sanoi: "Olin pastorina eräässä pienessä vanhassa seurakunnassa, ja kun menin kotiin eräänä iltana, siellä se alkoi."

²¹³ Minä istuin siellä itkien, itkemässä. Minä vain nousin ylös ja kävelin ulos rakennuksesta, en voinut kestää sitä enempää. Minä ajattelin: "Jumala, se on tarkalleen se, mitä Sinä sanoit tulevan tapahtumaan, aivan tarkalleen."

²¹⁴ No niin, tässä minä olen tänä aamuna, ystävät. Minä olen hyvin huono Herran palvelija. Minä olen jättänyt Hänet pulaan niin monella tavalla, että häpeän itseäni. Tunnen itseni arvottomaksi edes palvelemaan Hänen rakkaita lapsiaan. Mutta minä en katso omaan arvollisuuteeni, koska minulla ei ole sitä. Minä katson siihen, mitä Hänen armonsa on. Näettekö? Sitä Hän on minulle ja mitä minä olen Hänelle. Minä olen Hänen lapsensa. Hän on minun Herrani. Jos minun käteni eivät ole puhtaat, niin Hänen ovat, ja minä en palvele omillani. Minä vain yritän luovuttaa itseni Hänelle niin, että Hän voi palvella

häneltä: “Uskotko sinä jumalalliseen parantamiseen? Onko sellaista asiaa?”

²⁰⁶ Hän sanoi: “Te olette nyt kysyneet minulta kysymyksen jumalallisesta parantamisesta; mitä te tarkoitatte, ihmeitäkö vai parantumista?” Hän sanoi: “Parantuminen, tietenkin. Te rukoulette sairaan puolesta, ja sairas tulee terveeksi. Sitten on ihme, sen kadotessa suoraan edessänne.” Hän sanoi: “Kumpi tahansa, minä tietenkin uskon sen. Mutta”, hän sanoi, “nämä verettömät kultit, sellaiset kuin unitaarit, ja [Kristillinen] Tiede, ja muut sen kaltaiset, niihin minä en usko; mutta Jeesuksen Kristuksen Veri parantaa milloin tahansa. “

No niin, se oli lääkäri. Näettekö? He tietävät sen.

²⁰⁷ Jumala on asettanut jotkut Seurakuntaan rukoilemaan sairaiden puolesta. Jumala asetti jotkut Seurakuntaan opettamaan. Toiset taas muihin eri asioihin. Onko se oikein? Ja Hän antaa joskus ihmisille erilaisia lahjoja. Sillä ei ole mitään tekemistä teidän sielunne pelastuksen kanssa. Mutta tietäen, että Hän on kutsunut minut rukoilemaan sairaiden puolesta, minä vain haluan... teidän luottamustanne varten... Ja Jumala tietää sydämeni, että en tarkoita sitä henkilökohtaisesti, mutta antakaa minun nyt näyttää teille jotakin. Katsokaa mitä on tapahtunut ympäri maan. Piirtäkää siitä kuva mielessänne hetkeksi.

²⁰⁸ Katsokaa vain, mitä tapahtui täällä yhtenä päivänä. Te kaikki olette kuulleet tuosta vanhasta opossumista siellä; se tuli sinne ehkä koirien repimänä, kokonaan raadeltuna. Ja miksi toisi Jehova Jumala tuon opossumin sinne, jotakin millä ei edes ole sielua; tietämättömän opossumin, ja laittaisi sen minun ovelleni, ja minä niin tyhmä etten tiennyt mitään siitä. Se makasi siellä kaksikymmentäneljä tuntia. Ja minä istuin huoneessani, kun Hän sanoi: “Niin kuin hieno nainen, hän on maannut siellä kaksikymmentäneljä tuntia, että sinä rukoilisit hänen puolestaan, odottaen omaa vuoroaan; etkä sinä ole vielä tehnyt sitä.” Ja pikku Rabekka oli siellä huoneessa. Minä kävelin ulos ja sanoin: “Taivaallinen Isä, anna minulle anteeksi. Minä en tiennyt sitä. Sitten minä rukoilen, että Sinä parantaisit tämän opossumin.”

²⁰⁹ Se oli kaikki mitä sanoin. Ja tuo vanha opossumi nousi ylös, katsoi minua ja kokosi poikasensa aivan kuin sanoakseen: “Kiitos sinulle”, ja ilman minkäänlaista ontumista se käveli ulos portista ja tietä alas,

loit taivaat ja maan ja asetit tähtitaivaan paikalleen. Jumala, me emme voi selittää sitä.

⁴⁰ Me emme voi selittää sitä. Emmekä me myöskään voi selittää, miksi taivaalla ei ole loppua; kuinka maailma voi pyöriä ympäri niin täydellisesti, että he voivat sanoa kaksikymmentä vuotta aikaisemmin milloin auringonpimennys tulee, koska Sinun mekaniikkasi toimii tarkalleen. Me emme voi tuottaa mitään koneistoa, joka olisi niin tarkka.

⁴¹ Oi, mutta suuri Jehova, joka pidät tämän maan täällä avaruudessa, se on täydellinen. Me rakastamme Sinua, ja kaikki Sinun tekosi ovat oikeamieliset ja oikein. Me alistamme itsemme Sinulle tänä aamuna, tämän uuden vuoden alkaessa, ja pyydämme, että Sinä täyttäisit meidät kaikki Pyhällä Hengellä, Herra, ja vetäisit meidät lähelle Sinua; ja voikoot Sinun iankaikkiset käsivartesi olla ympärillämme pitämässä meitä, Herra, sillä päivät ovat vavisuttavat ja pimeät, mutta Aamutähti johtaa tiellä. Me tulemme seuraamaan. Minne Hän johtaa minua, sinne minä tulen seuraamaan. Jos se on jotkut vesien kautta, jotkut tulvien kautta, jotkut syvien koetusten kautta, mutta kaikki Veren kautta.

⁴² Oi Jumala, johda meitä Sinun iankaikkisella kädelläsi, kunnes voitto lopulta on saavutettu, ja Jeesus palaa maan päälle. Synti, sairaus ja murhe tulevat päättymään, ja me tulemme elämään tässä kunniakkaassa Tuhattuotisvaltakunnassa Sinun kanssasi. Me kaipaamme tuota suurta päivää. Tule Herra Jeesus, Sinun Sanaasi tänään. Mene Siihen sisälle. Ympärileikkaa huulet, jotka puhuvat ja sydämet, jotka kuulevat. Ja voikoon siemen langeta sydämeen, minne Pyhä Henki tulee kylvämään sen, ja tuottakoon se satakertaisesti. Me pyydämme Jeesuksen Nimessä. Aamen.

⁴³ Jumala siunatkoon teitä ja auttakoon teitä, kun me nyt alamme opettamaan Sanaa. Minä yritän, etten pitäisi teitä liian pitkään, jos vain mahdollisesti voin, täällä pyhäkoulussa, koska meillä on parantamiskokouksia välittömästi tämän jälkeen, rukoillaksemme sairaiden puolesta.

⁴⁴ Kuinka meidän Herramme Jeesus on ollut niin armollinen meille. Puhuin juuri veli Nevillen kanssa... Ja uskon, että veli Cox oli kanssamme, kun me menimme rukoilemaan erään pienen äidin puolesta täällä Charlestonissa erään kerran: hän oli vuoteessa kuolemassa, syövän syömänä, viimeisessä toivossa, ja Jumala, ihmeteltävästi ja ihmeellisesti paransi tuon pienen naisen. Hänen veljensä on sananpalvelija, pikku Junior Cash, ja hän on ulkona saarnaamassa

Evankeliumia tänään ja rukoilee myös sairaiden puolesta. Hänellä oli juuri suuri herätys ylhäällä Henryvillessä, ja veli Neville oli juuri kertomassa minulle siitä, miten pieni veli Junior pärjäs. Olen niin iloinen siitä.

⁴⁵ Näettekö, heittääkää leipänne veden ylle. Se on palaava teille jonakin päivänä. Kylvääkää oikea siemen ja te tulette korjaamaan oikean sadon. Jos te kylvätte väärän siemenen, te tulette korjaamaan väärän sadon. Te ette voi mennä itään ja länteen samanaikaisesti. Te joko menette yhteen suuntaan tai toiseen. Te joko osoitate Jumalaa kohden tänä aamuna, katsoen Häneen kaikella, mitä teillä on, tai te osoitate toiseen suuntaan. Te ajattelette joskus olevanne menossa oikeaan, kun olette menossa väärään; mutta te ette voi mennä oikealle ja vasemmalle samanaikaisesti. Jos olet menossa vasemmalle, olet päätyvä vasemmalle. Jos olet menossa oikealle, olet päätyvä oikealle. Sinä et voi välttää tulemasta oikealle. Se voi näyttää niin kuin olisitte menossa väärään, mutta te olette menossa oikein.

⁴⁶ Seuratkaa Kompassia, ja tuo Kompassi on Pyhä Henki. Magneettinen pohjoisnapa pitää kompassin suoraan pohjoisessa. Eikö se ole ihmeellistä, että ilman sähköisyyttä...

⁴⁷ Seisoin lähellä Pohjoisnapaa, joitakin vuosia sitten, ja siellä te näette noiden pohjoisten valojen pyyhkivän taivasta, keltaisen ja vihreän välähdellessä pimeässä keskiiyössä, ja on aivan yhtä valoisaa kulkea siellä kuin täällä huoneessa; ja minä ajattelin sitä, kuinka siellä kaukana alhaalla Keski-Amerikassa, missä tahansa, kompassi tulee osoittamaan suoraan tuohon magneettiseen napaan. Se tulee opastamaan teidät pohjoiseen joka kerta. Ja kuinka loistavaa se onkaan, että meillä on magneettinen systeemi Kirkkaudessa, niin että jokainen mies, joka on tehty kompassiksi opastamaan tämän elämän kautta, tulee osoittamaan Jeesusta Kristusta kohden aivan yhtä varmasti kuin me istumme täällä seurakunnassa tänään.

⁴⁸ Hänen ihmeellisessä Sanassansa nyt: se on Hebrealaiskirje 10. luku ja 19. jae. Haluan teidän kuuntelevan tarkasti, kun me luemme.

“Omaten sen vuoksi, veljet, rohkeuden mennä kaikkein pyhimpiin Jeesuksen veren kautta, (Kuinka ihmeellistä).

Uutta ja elävää tietä myöden, jonka hän on vihkinyt meitä varten, esiripun, se on hänen lihansa kautta;

Ja omaten ylipapin Jumalan huoneen ylitse;

saa aikaan paljon.” Vanhurskaan miehen vaikuttava harras rukous saa aikaan paljon.

²⁰⁰ Katsokaahan, Elia oli mies kuten mekin. Hän rukoili hartaasti, että ei sataisi, eikä se satanut kolmeen vuoteen kuuteen kuukauteen. Sitten hän jälleen rukoili hartaasti, ja taivas antoi sateen. Rukous muuttaa asioita. Minä en voi muuttaa sitä. Te ette voi muuttaa sitä. Se on rukous, joka muuttaa sen.

²⁰¹ Jumala kertoi eräälle miehelle kerran, että hän olisi kuoleva ja, että hän panisi huoneensa järjestykseen. Hän lähetti profeetan kertomaan sen hänelle. Ja hän käänsi kasvonsa seinää vasten ja alkoi: itkeä, ja pyysi Jumalalta elää vielä viisitoista vuotta. Ja Jumala muutti asian ja antoi hänelle vielä viisitoista vuotta. Mitä se on? Rukous.

²⁰² Nyt me muutamme aihetta. Vain muutamaksi minuutiksi. Minulla ei ole tilaisuutta olla teidän kansanne. Toivon olevani täällä ensi sunnuntaina jälleen, jos Herra tahtoo, mutta ihmettelin tänä aamuna... Tullessani tänne vaimoni sanoi: “Aiotko sinä mennä? Sinähän olet niin käheä ja kaikkea muuta.”

Minä sanoin: “Minä lupasin; minä menen joka tapauksessa.”

²⁰³ Katsokaahan, haluan kertoa teille jotakin. Minä tiedän, että rukous... Tämä on ensimmäinen kerta, kun rukoilen sairaiden puolesta sen jälkeen, kun minulle annettiin jotakin. Ja te ymmärrätte, että Jumala tietää sen olevan totta. Se ei tule olemaan julkista niin kuin se on ollut. No niin, tietenkin näissä seurakunnan kokouksissa, se tulee olemaan tällä tavalla, mutta tarkoitan toista vaihetta, mihin olemme menossa nyt. Mutta tämän minä tiedän; minulla on luottamus. Olen tarkannut sitä koko ajan.

²⁰⁴ Tänään haluaisin vaihtaa paikkaa jonkun miehen kanssa, joka saarnaa Evankeliumia, jos se olisi Jumalan tahto minun olla saarnaaja. Minä en ole paljoakaan saarnaaja, koska minulla ei ole koulutusta, enkä tiedä liian paljoa Sanasta ja muista asioista. Niinpä minä en osaa saarnata, mutta minun työni on rukoilla sairaiden puolesta. Ja huomaan kokouksissa, eri paikoissa, mitä rukous saa aikaan. Mikä vaikutus sillä on.

²⁰⁵ Kuinka monelle tulee lehti *Kristillinen Elämä*? Huomasitteko tuon hämmästyttävän artikkelin, jonka joku lääkäri Chicagosta oli kirjoittanut, tai uskon, että se oli Wheatonista, Illinoisista. He kysyivät

tuntuu, että tästä päivästä eteenpäin te tulette vaeltamaan Jumalan läsnäolossa, vaeltamaan oikein, oikean voitelun kanssa.

¹⁹³ Mikä olisi oikea voitelu? Sanan mukaan se on: rakkaus, rauha, ilo, se on voitelu. Vaeltakaa sillä tavalla, kunnes Jumala kohottaa esiripun, ottaen minut sisälle, ja sulkien kaiken maailman pois ympäriltäni.

¹⁹⁴ Haluatteko tehdä sen? Kohottaisitteko kätenne. Jumalan armosta te tulette tekemään sen. Jumala siunatkoon teitä. Tehkää se, ystävät. Minä sanon teille, että se voittaa jokaisen tunteen, tai jokaisen lahjan, tai kaiken muun, mitä voisitte etsiä, jos te vain tulette löytämään Kristuksen sillä tavalla sydämessänne. Se on mikä on auttanut minua.

¹⁹⁵ Minulla oli isäni käsivarsillani, näin hänen hiustensa laskeutuvan alas, hänen katsoessaan minua, hän meni kohtaamaan Jumalaa. Näin veljeni kerran taistelevan, verisuonet katkaistuina, niska murtuneena, ja veren syöksyessä hänen suustaan. Ja katsoessani vaimoani, hän sanoi: “Minä tulen kohtaamaan sinut aivan rajan toisella puolella, Billy.”

¹⁹⁶ Laskin käteni pienokaiseni ylle seuraavana päivänä, ja näin sen pienen jalan nykivän. Minä sanoin: “Siunattu pieni sydämesi, Sharon. Isi tulee kohtaamaan sinut toisella puolella.” Minun ankkurini piti. Katsokaahan, se ei perustu mielenliikutukselle. Ei se ole mitään, mitä minä tunsin tai... Sitä Jumala sanoi siitä. Minä uskoin sen.

¹⁹⁷ Niin on ollut koko palvelustehtäväni kahdenkymmenen kolmen vuoden aikana, se pitää aivan yhtä tiukasti tänään, ellei tiukemminkin. Se vähitellen lähestyy ristiä, koska se on vetänyt minua lähemmäksi sitä koko ajan. Suokoon Jumala, että jokaisella teistä olisi kokemus elää läheistä, vihkiytynyttä elämää.

¹⁹⁸ Katsokaahan, kuunnelkaa nyt tarkasti ennen kuin lopetan siitä puhumisen. Se ei ole siunaus, jonka te saatte, ja huutaminen ja Jumalan ylistäminen. Nuo asiat ovat hyviä. Te syötte Mannaa. Se ei ole sitä. Se ei ole se, mistä minä puhun tänä aamuna. Se ei ole sitä, että te nousitte ylös ja puhuitte kielillä, tai huusitte, tai juuksitte ylös ja alas rakennusta. Se ei ole se. Se ei ole se, mistä minä puhun. Minä puhun kätkeystä elämästä Kristuksessa, missä koko ajan, päivin ja öin, te ainoastaan elätte Hänessä. Siitä minä puhun.

¹⁹⁹ Nyt, Hän on täällä. Toivoisin olevani parantaja tänä aamuna. Jos olisin, niin parantaisin sairait ihmiset. Minä en voi parantaa ihmisiä; minä olen vain mies. Mutta Parantaja, Hän Itse, on täällä, Herra Jeesus. Raamattu sanoo että: “Vanhurskaan miehen vaikuttava harras rukous

Vetäytykäämme lähelle totisella sydämellä täydessä uskon varmuudessa, sydämemme pirskotettuna pahasta omastatunnosta, ja ruumiimme pestyinä puhtaalla vedellä.

⁴⁹ Voikoon Herra Jeesus suoda tämän vastaavan Sanalle. Pidätkö te Sanasta? Usko tulee kuulemisesta; Jumalan Sanan kuulemisesta.

⁵⁰ No niin, meidän uskomme ei voi levätä tyhjän päällä. Kristityn uskolla täytyy olla vankka lepopaikka. Te tiedätte sen, ja ainoa lepopaikka, jolla kristitty, totinen uudestisyntynyt kristitty, voi antaa uskonsa levätä, on järkähtämättömällä Jumalan Sanalla. Sitä ei ole rakennettu ihmisen teologian ja oppien liikkuvalla hiekalla, tai jonkun seurakunnan yhteydelle; vaan totisen uskovaisen usko lepää vankkana, liikahtamatta, hänen lähestyessään Jumalan Sanaa.

⁵¹ Muutama yö sitten, se oli ehkä täällä, minä halusin niin kovasti saarnata, että minä saarnasin vaimolleni vuoteessa kello kahteentoista asti, vain kertoen hänelle, kuinka ihana Jeesus oli. Eräs aihe tuli sydämelleni. Se poltti minua niin suuresti, että en yksinkertaisesti voinut levätä sen kanssa. Ja minä sanoin: “Kultaseni, minä haluan saarnata sinulle pienen aikaa.” Ja hän nousi istumaan; ja armosta hän kuunteli.

⁵² Minä sanoin: “Kristityn usko perustuu täydellisesti levolle. Niin se on. Kristittyä ei heitellä sinne tänne. Kristitty ei juokse paikasta toiseen. Kristitty ei nosta hälinää, eikä ole kiukuissaan, ja murehdi asioista. Kristitty lepää. Se on kaikki ohitse. Uskovaiselle kaikki on päätetty Golgatalla. Niin se on. Oi, sairaus voi tulla, ja pettymykset, mutta kristitty on levossa; tietäen tämän, että Jumala on kykenevä pitämään sen, minkä Hän on suorittanut. Tietäen, että mitä tahansa asiat ovatkin, tai miltä ne näyttävät, niin ei ole sellaista sairautta, jota kutsutaan kuolemaksi, tai nälkää tai mitään muutakaan, joka voisi erottaa meidät Jumalan rakkaudesta, joka on Jeesuksessa Kristuksessa. Me olemme levossa. Heittelehtiköön vanha alus minne tahansa haluaa, ankkuri pitää.

⁵³ Me lensimme kerran lentokoneella sataman ylitse ollessamme laskeutumassa, ja siellä oli eräs suuri vanha laiva. Purjeet olivat lasketut, tiedättehän. Ja, oi, millainen myrsky merellä olikaan. Kuinka se heittelehtikään! Ja minä näin tuon vanhan laivan heittelehtivän edes takaisin, toisten aaltojen mennessä ylitse ja toisten alitse. Ja minä sanoin: “Ihmettelenpä kuinka noin voi olla?” Ja eräs lähellä istuva mies sanoi: “Sillä on meriankkuri, ja sen vuoksi tuo laiva ei voi upota. Se voi kulkea aaltojen lävitse, mutta se ei voi upota, koska se on ankkuroitu.”

⁵⁴ Minä sanoin: “Ylistys Jumalalle, meillä on ankkuri.” Me voimme mennä joidenkin aaltojen ylitse ja toisten alitse, mutta sillä ei ole väliä jos ankkuri pitää; laiva ei ole se, joka pitää, vaan ankkuri, joka tekee pitämisen. Se ei ole se, mitä minä olen, tai mitä tulen olemaan, tai mitä olin. Sitä Hän on nyt, ja mitä Hän teki meitä varten, minulle ja teille.

⁵⁵ Se ei ole se, mitä minä voin tehdä. Hän on sen tehnyt. Minun uskoni ei ankkuroidu siihen, mitä tulevat kokoukset tulevat olemaan. Minun uskoni ei lepää millään kyvyllä, mitä minulla olisi, tai sillä mihin seurakuntaan minun tulisi liittyä, tai minkälaisien ihmisten kanssa minun tulisi olla yhteydessä. Minun uskoni on ankkuroitu ja lepää täydellisesti Herran Jeesuksen Kristuksen päätetyllä työllä; se on jo vastaanotettu.

⁵⁶ Jumala vanhurskautti Hänet nostamalla Hänet ylös kuolleista. “Tämä on Minun rakas Poikani, johon olen mielistynyt”, ja Jumala nosti Hänet ylös kuolleista meidän vanhurskauttamisemme. Ei ihme, että runoilija sanoo:

*Eläen, Hän rakasti minua; kuollen, Hän pelasti minut;
Haudattuna, Hän kuljetti syntini kauas pois;
Ylös nousten, Hän vanhurskautti, vapaasti iankaikkisesti;
Jonakin päivänä Hän tulee - oi, kunniakas päivä!*

⁵⁷ Kristitty lepää tuossa toivossa myrskyisillä merillä. Varmasti, myrskyt nousevat. Kaikenlaiset vaikeudet; mutta me olemme ankkuroidut. Siinä kaikki. Se ei koskaan tule uppoamaan. Se ei voi upota.

⁵⁸ Olen elämäni aikana huomannut monien kristittyjen olevan ylhäällä ja alhaalla, ja olen ihmetellyt sitä. Ja minä ajattelin, että on parasta olla saarnaamatta tämän kaltaista aihetta siellä ulkona olevissa seurakunnissa, jonne menen, ja että parasta on saarnata se omille ihmisilleni täällä Tabernaakkelissa, aiheesta *Miksi ihmiset niin heittelehtivät?*

⁵⁹ Te näette noiden ihmisten, jotka ovat hyvin uskonnollisia, joilla näyttää olevan sellainen syvä kaipaus, ja päivittäin he etsivät ja etsivät Jumalaa, eivätkä koskaan tule minkäänlaiseen selvyyteen, niin että he voisivat olla paikoillaan ja ankkuroidut Kristuksessa. Ja kokemuksesta olen oppinut, että niitä ovat älykkäät ihmiset.

⁶⁰ Nyt puhuessani tästä, on kaksi erityyppistä kristillisyyttä. Se näyttää oudolta, enkä sanoisi, että on kaksi eri tyyppiä; vaan parempi sana, jota

¹⁸⁸ Nyt kerron teille, mitä haluan teidän tekevän. Me tiedämme, että on tapana tulla alttarin ympärille ja rukoilla; se on hyvä. Sellainen asia muodostettiin metodistikirkossa suunnilleen 17. vuosisadalla. Raamatussa he eivät koskaan tehneet sitä.

¹⁸⁹ Minä haluan teidän nyt istuvan juuri siellä, missä te olette. Haluan, että kumarratte pääanne minun kanssani. Haluan teidän rukoilevan, kun minä rukailen ja kertovan Herralle. Jättäkäämme kaikki maailman huolet pois ja huolen siitä, kuka istuu vieressänne. Tämä voi olla viimeinen kerta, kun teillä tulee olemaan tilaisuus tulla Jumalan Valtakuntaan. Ja minä rukailen, että Jumala avaisi teille armon ovet tänään ja, että tämä tulisi olemaan tuo kerta. Rukoilisimmeko nyt, kun päämme ovat kumarretut.

¹⁹⁰ Taivaallinen Isämme, minä tuon Sinulle... Kun siemen meni ulos, Herra, puhujanlavalta, Pyhä Henki pudotti sen noin viiteenkuuteenkymmeneen sydämeen, tai enempiin, jotka täällä kohottivat kätensä ja sanoivat: “Tämä on merkki, että me tulemme nyt Sinun luoksesi.” Suo se, Isä, että heidän sydäntensä ovet avautuisivat täysin. Monilla heistä, Isä, jo on Iankaikkinen Elämä. He tulevat elämään iankaikkisesti. Niin täytyy olla, koska Sinä sanoit niin. Siksi me asetamme ajatuksemme positiivisesti. Heidän täytyy. Sinä sanoit niin.

¹⁹¹ Nyt Isä, me rukoilemme Jeesuksen Nimessä, että Sinä toisit heidät läheisempään yhteyteen. He ovat olleet heiteltävinä. Saatana on lyönyt heitä. He voivat kuulla perkeleen voihkinat ja valitukset, sen aina kiusatessa heitä tekemään asiat väärin, ja sanomaan väärää ja kuuntelemaan kaikkea. Isä, me rukoilemme, että esirippu laskeutuisi heidän ja maailman välille tänään, niin että he tulisivat olemaan kätketyt pois Kristuksessa. Milloinkaan enää kuljeskelematta; vaan pysyen juuri siellä, Hänen kirkkaudessaan joka päivä lukien Raamattua, ylistäen Häntä, nöyrinä, sävyisinä, hiljaisina, Hengen täyttäminä kristittyinä. Suo se, Herra. Me jätämme heidät Sinulle nyt Herran Jeesuksen Kristuksen Nimessä, ja Hänen kunniakseen. Aamen.

*On lähde täytetty Verellä,
Otettu Immanuelin suonista;
Ja syntiset, uppoavat tuon tulvan alle,
Kadottaen kaikki syyllisyyden tahransa.*

¹⁹² Nyt meillä tulee hetken kuluttua olemaan parantamiskokous. Minä haluan jokaisen sydämen olevan keskittynyt nyt. Kuinka monesta

Se on tie sisälle. Tulkaa alttarin kautta, se on tie Jehovan näkyvän läsnäolon kirkkauteen.

*Otetu Immanuelin suonista;
Ja syntiset, tuon tulvan alle upotettuina,
Kadottavat kaikki syyllisyyden tahransa.*

¹⁸⁴ Haluaisiko joku täällä juuri nyt, joka sydämessään on päättänyt tänä aamuna Kristuksen puolesta; Sanokaa: “Jumala, minä olen tehnyt päätökseni. Minä en enää tule elämään tätä ylä- ja alamäki-elämää. Minä tulen Sinulle juuri nyt. Vuodatetun Veren perusteella, Sinun Sanasi mukaan minä tulen juuri nyt ja vastaanotan sen. Minä kohotan käteni Sinulle, Herra Jumala, että minä tulen tekemään sen tästä päivästä eteenpäin.”

¹⁸⁵ Jumala siunatkoon sinua, sisar. Se on hyvä. Jumala siunatkoon sinua. Siunatkoon sinua. Jumala siunatkoon sinua, veli. Se on hyvä. Jumala siunatkoon sinua nyt, veli. Minä näen sinut siellä. Jumala siunatkoon sinua, sisar. Kyllä, Hän näkee sinut. Jumala siunatkoon sinua, veljeni.

¹⁸⁶ “Tänään minä tulen, Herra, minä olen väsynyt elämään lampun valossa. Minä olen väsynyt elämään tähtien, kuun ja auringon valossa. Minä haluan Jehovan näkyvän läsnäolon kirkkauden, Herra, joka ei sammu, kun pimeys tulee.” Jumala siunatkoon sinua, sisar. “Tästä päivästä eteenpäin.” Jumala siunatkoon sinua pikku nainen; Jumala siunatkoon sinua, sisar; Jumala siunatkoon sinua, äiti; Jumala siunatkoon sinua, pikku poika; se on hyvä. “Tästä päivästä eteenpäin, Herra Jumala, minä tulen tekemään kaiken. Minä tulen Sinun luoksesi. Sinä et heitä minua ulos. Sinä et voi heittää minua ulos, koska Sinä lupasit, ettet tekisi sitä, ja minä tulen ja vastaanotan sen juuri nyt, ja minä tulen uskomaan sen.” Jumala siunatkoon sinua, sisar. “Jehovan näkyvän läsnäolon kirkkaudessa minä tulen elämään. Kun vanhat kiukunpuuskat ja muut asiat tulevat, ja kaikki yrittää liikuttaa minua, ja saada minua tekemään tätä ja ajattelemaan pahaa ja tekemään pahaa ja sanomaan jotakin, niin minä tulen pysymään ankkuroituna esiripun sisäpuolelle, ja katsomaan Jehovan näkyvän läsnäolon kirkkautta; ja siitä eteenpäin minä tulen elämään vain Sinun kanssasi.”

¹⁸⁷ Onko vielä yhtä ennen kuin rukoilemme? Jumala siunatkoon sinua, rouva; sinua, sinua ja sinua. Jumala siunatkoon sinua. Kyllä, suunnilleen tusina käsiä meni ylös juuri silloin. Hyvä on.

käyttää, olisi kaksi eri “vaihetta”, ei kaksi “tyyppiä” vaan kaksi “vaihetta”; sama kristillisyyys, mutta sen kaksi eri vaihetta. Ja yksi niistä on järjellinen käsitys Jeesuksesta Kristuksesta, ja siitä, mitä Jumala on sanonut Sanassansa, tiedon kautta. Ja toinen on kokemukseen perustuva kokemus, jonka Jumala on antanut ihmisen sydämeen.

⁶¹ Yksi on nälkäinen järkiperaisesti. Hän juhlii Jumalan kanssa, mutta hänen juhhlansa ei kestä. Toiset taas näyttävät olevan voitokkaita koko ajan. Mikään ei häiritse heitä. He ovat aivan niin tukevasti ankkuroidut kuin vain voi olla. Koettelemukset ja myrskyt eivät ollenkaan häiritse heitä. Mutta heissä näyttää olevan jotakin, niin että ihmiset, jotka ovat kristittyjä, ja yrittävät elää Jumalalle, ihailevat tuon tyyppistä kristittyä. Ja olen usein ihmetellyt: “Herra, mitä sitä näillä ihmisillä on, ja mitä toiset niin kiihkeästi haluavat, ja kuitenkin näyttää niin kuin he eivät onnistuisi saavuttamaan sitä?”

⁶² Ja minä tiedän, että se on suurena kysymyksenä meidän kaikkien sydämellä, jotka olemme palvelleet Kristusta. Ja en ole vielä milloinkaan nähnyt henkilöä, joka kerran tultuaan Hänen luoksensa... Jälkeenpäin ei elämä enää koskaan näytä oikealta, jos he milloinkaan jättävät Kristuksen.

⁶³ Puhuin eilen pienen värillisen miehen kanssa, joka kertoi minulle sananpalvelijasta, joka meni takaisin, ja repi kaikki saarnapaperinsa, ja heitti ne roskalaatikkoon ja sanoi: “Minä olen saanut tarpeekseni siitä.” Ja seuraavana sunnuntaina hän hankki itselleen laatikon olutta, ja istui eräässä paikassa juomassa sitä. Pari viikkoa sen jälkeen hän makasi vuoteessa kuolemassa.

⁶⁴ Jos minulla olisi aikaa, minä haluaisin selittää sen; kuinka se tapahtuu Raamatussa, mutta se olisi poissa aiheestani. Se olisi toinen aihe, kuinka Saatana tuli ja otti henkilön, ja kuinka Jumalan täytyi ottaa oma lapsensa kotiin. Se on kaikki, mitä siinä oli; se tapahtuu usein.

⁶⁵ Mutta nyt, nähdä tämä ihmisten nälkä, ja kuitenkin he eivät kykene ulottumaan siihen. Ja monet meidän koulujemme opettajista ovat tuoneet sisälle paljon teologiaa sanomalla ihmisille: “No niin, se oli siksi, että sinä et huutanut, koska sinä et puhunut kielillä, tai koska sinulla ei ollut tämän kaltaisia lahjoja”, joita vastaan minulla ei ole sanottavaa; mutta kuitenkin te löydätte näitä henkilöitä, jotka huutavat, tai puhuvat kielillä, tai joilla on joku muu tunnekuuhu, ja jotka yhä eivät näytä olevan henkilö, joka heidän tulisi olla. Me tiedämme, että se on totta. Ja olen usein itse ihmetellyt, tuon kaltaisessa mielentilassa

henkilölle. Niinpä, näkemällä sen niin yksinkertaisena Jumalan Sanassa, me yritämme selittää sitä. Ja voidaksemme tehdä tämän, sen jälkeen, kun olemme nähneet mielen järjellisen osan ja sielun, joka on sydämessä.

⁶⁶ Nyt teillä itse asiassa on kaksi eri mielen kykyä. Teillä on yksi niistä päässänne aivojenne kautta, ja toinen toimii sydämessänne, ja sitä kutsutaan teidän sieluksenne, teidän henkenne ja teidän sielunne. No niin, ne ovat monasti hyvinkin erimielisiä. Kun pää näyttää sanovan jotakin, sielu kummastelee sitä, jos se ei ole oikein, mutta kun tullaan sieluun, niin pää näyttää astuvan syrjään.

⁶⁷ Teille on tapahtunut asioita, joiden te tiesitte tulevan, mutta kuitenkin te ette voineet selittää miksi; ja siinä ei ole järkeä, ettekä te voisi selittää sitä, mutta kuitenkin te hyväksyitte sen; ja se tapahtui juuri sillä tavalla. Näin on, kun jotakin tapahtuu täällä alhaalla.

⁶⁸ Kampanjoiden suurissa kokouksissa, huomasin monien ihmisten tulevan luokseni ja sanovan: “Oi, minulla on kaikki usko, veli Branham.” Ja järkipäisesti, he ovat oikeassa, täällä ylhäällä, mutta heidän sydämessään sitä ei ole. Jos se olisi, niin he eivät olisi puhujanlavalla, jotta heidän puolestaan rukoiltaisiin, uskon auttamiseksi; jos heillä olisi uskoa.

⁶⁹ Nyt meidän täytyy mennä taaksepäin saadaksemme esikuvan ja tuodaksemme tämän kuvan teille tänä aamuna niin kuin lapsille, ja haluan teidän huomaavan tarkasti. Minä uskon esikuviin, erikoisesti ihmisille. Se on helpompi heidän ymmärtää kuvausta. On hyvä opettaa lapsia; ja me olemme kaikki lapsia. Me olemme vain kasvuikäisiä Jumalassa. Kuka täällä haluaisi sanoa: “Minä olen aikuinen, täysikasvuinen Jumalassa?” Me emme ole sitä, me olemme vain pieniä vauvoja Jumalassa. Niin se on.

⁷⁰ Me yritämme tuoda tämän nyt sille paikalle, että voimme nähdä tarkalleen, mitä Jumala on tekemässä. Niinpä menkäämme nyt taaksepäin Vanhaan Testamenttiin, saadaksemme kuvan tästä, ja me tulemme tekemään sen Israelin lasten kautta.

⁷¹ Kun he ylittivät Punaisen Meren, tullen Luvattuun Maahan, niin Jumala, ylimmällä armolla, antoi Mannan sataa joka yö Taivaasta. Ihmiset ottivat tämän mannan ja valmistivat siitä leipää tai kakkuja, ja he söivät tätä leipää, joka ylläpiti heidän elämänsä matkalla. Ja me näemme, että jos he antoivat mannan levätä liian pitkään maassa, se suli

Minä sanoin: “Jumala siunatkoon sinua, sisar. Mene takaisin seurakuntaasi; teethän niin? Palvele Herraa Jeesusta.”

¹⁸⁰ Katsokaahan, jos te olisitte hypänneet ulos autosta ja alkaneet nostaa hälinää ja sanoneet hänelle, että teillä oli oikeus ja niin edelleen, ja te... Näettekö mitä te olisitte voineet tehdä? Vain muutammat rakkauden sanat painuvat alas sydämeen. Veli, noutakaamme ihmiset esiripun sisäpuolelle.

¹⁸¹ Haluaisitteko te tietää pienen salaisuuden? Siten minä voitan villieläimet. Siten minä voitan taudit, rakkaudella. Jumalan rakkaus pakottaa meitä tekemään sellaisia asioita. Tulkaa esiripun sisälle. Ettekö tekisi niin tänään, Sillä aikaa, kun kumarramme päämme hetken rukousta varten? (Voisiko sisar mennä pianon luo.)

¹⁸² Taivaallinen Isämme, me kiitämme Sinua tänään Jumalan rakkaudesta, joka on vuodatettu meidän sydämiimme Pyhän Hengen kautta. Nähdessämme aikamme nyt loppuvan, me haluaisimme jokaisen henkilön, joka on Jumalallisessa Läsnäolossa nyt, Isä, tulevan esiripun sisäpuolelle

¹⁸³ Täällä on nuoria miehiä ja naisia, vanhempia miehiä ja naisia, nuoria, vain pieniä lapsia, ja kasvuikäisiä. Me rukoilemme Isä, että Sinä ottaisit jokaisen heistä esiripun sisäpuolelle kanssasi tänä aamuna, ja niin kätkisit heidät itsessäsi, Kristuksessa, kunnes he tulevat olemaan uudestisyntyneitä; kirkkauden toivon, Jumalan toivon levätessä heissä. Ja, kun vihollisen tuomat koettelemukset tulevat, se olisi niin kaukana esiripun ulkopuolella, että he eivät edes kuulisi sitä; he näkisivät vain Jeesuksen, eläen Hänen, Jehovan näkyvässä kirkkaudessa, eläen Hänen siunauksissansa, missä tämä jumalallisen valon läsnäolon kirkkaus on, joka nyt on rakennuksessa, salli Sen asua jokaisessa sydämessä, Isä. Voikoon Se tulla pois olemasta vain järkipäistä, tai vain, että sitä katsotaan valokuvassa, tai jopa heidän luonnollisella silmällä näkemisestä. Voikoon Se tulla sisälle heidän sydämiinsä, Herra, ja voikoon Se siellä asustaa; ja voikoot he elää Jumalan läsnäolossa, joka tuottaa joka päivä siunattua ja hedelmällistä elämää Jeesukselle Kristukselle. Etkö soisi sitä, Isä?

Sillä aikaa, kun päämme ovat kumarretut; sisaremmme soinnuttaa, tai pikemminkin soittaa, tätä:

On lähde täytetty Verellä.

¹⁷⁵ Minä sanoin: “Rouva, näetkö tuon liejun? Me emme pääsisi kymmentä jalkaa sieltä, missä olemme nyt, jos ajamme pois tuolta kovalta ruohikolta.”

Hän sanoi: “Se on teidän asianne, mutta jos yritätte ajaa tästä, niin minä tulen kutsumaan sheriffin.”

¹⁷⁶ Minä sanoin: “Sinulla on täydellinen oikeus siihen, ja minä olen pahoillani, etten tullut tapaamaan sinua miehesi lisäksi.” Sanoin: “Olen pahoillani siitä.”

¹⁷⁷ Ja hän... Oi, hän raivosi ja puhalteli ja ravisteli nyrkkiään minun kasvojeni edessä ja kaikkea muuta. Minä istuin siellä vanhat risaiset haalarit ylläni. Ja minä sanoin: “Minä olen hyvin pahoillani, että häiritsin sinua. Minä en olisi tehnyt sitä mistään hinnasta maailmassa, sisar. Minä häpeän itseäni.” Minä sanoin: “Sinun miehesi sanoi, että se kävisi päinsä.”

Hän sanoi: “Te nuoret ihmiset ajattelette voivanne tehdä mitä tahansa meille vanhoille.”

¹⁷⁸ Minä sanoin: “Ei epäilystäkään, ettei niin tapahdu täällä ympäristössä monta kertaa, mutta, sisar, me olemme kristittyjä.” Minä sanoin: “Minä en asu täällä, minä vain työskentelen täällä auttaakseni erästä veljeä.”

Hän sanoi: “Sinäkö työskentelet täällä? Mitä sinä teet täällä?”

Minä sanoin: “Minä olen sanapalvelija, pastori.”

Hän katseli minua ylhäältä alas. Hän sanoi: “Pastoriko?”

Sanoin: “Kyllä, rouva.”

Hän sanoi: “Mitä sinä teet täällä?”

Minä sanoin: “Yritän tehdä hyvää auttamalla jotakin.”

“Mikä on sinun nimesi?”

Sanoin: “Nimeni on Branham.”

Hän kysyi: “Oletko sinä veli Branham?”

Minä sanoin: “Kyllä.”

¹⁷⁹ Hän sanoi: “Anna minulle anteeksi.” Ja hänen huulensa alkoivat vapista. Hän alkoi itkeä. Hän sanoi: “Minä olen luopio metodisti. Minä häpeän toimineeni sillä tavalla kuin tein.”

ja juoksi pois. Aivan kuten jäähileet tai jotakin sellaista maassa, se ei pysynyt.

⁷² Nyt me näemme, että tuo sama asia on tapahtumassa kristillisyydessä. Monet ihmiset tulevat nälkäisiksi ennen kello yhdeksää. Meillä on monia leirialueen, kuinka sanoisin, leirialueen tähtiäkö? Monet ihmiset menevät kokoukseen ja iloitsevat, huutavat ja ylistävät Herraa, Jumalan Hengen laskeutuessa; ja kaikki tuomio on jättänyt heidän sydämensä. Ja niin pian kuin... päivä tai kaksi herätyksen jälkeen, he löytävät itsensä jälleen entiseltä paikaltaan; kuitenkin he söivät Mannaa.

⁷³ Monet ihmiset tulevat Kristuksen luo... Koskaan ei ole kyetty helluntailais-maailmassa, saamaan helluntailais-ihmisiä näkemään tätä Perustotuutta. Se on niin vaikeata, koska jokaisella seurakunnalla on oma oppinsa, ja he kuuntelevat pastoriaan päivittäin. Ja kun evankelista puhuu jotakin, he sanovat: “Oi, minullahan on se, joten mitä merkitystä tuolla olisi”, mutta he epäonnistuvat ymmärtämään tätä Totuutta.

⁷⁴ Olen usein puhunut, ja teen niin yhä, ja uskon tämän suuren Perustotuuden, jonka Jeesus sanoi: “Hän, joka kuulee Minun Sanani, ja uskoo Häneen, joka lähetti Minut, hänellä on iankaikkinen elämä, ja hän ei tule tuomiolle; vaan on siirtynyt kuolemasta elämään.” Näettekö te sen?

⁷⁵ “Hän, joka kuulee Minun Sanani...” Oi, toivoisin voivani ankkuroida sen jokaiseen sydämeen! Joh. 5:24: “Hän, joka kuulee Minun Sanani, ja uskoo Häneen, joka lähetti Minut, hänellä on Iankaikkinen, iankaikkinen Elämä, ja hän ei koskaan tule tuomiolle; vaan on jo siirtynyt kuolemasta Elämään.” Se on Hänen Sanansa.

⁷⁶ Mitä teidän täytyy tehdä? Uskoa; kuulla. Usko tulee kuulemisen kautta, kuuleminen Sanan kautta, ja uskominen, ja sovelluttaminen ja lepääminen. Näettekö te sen? Sana sanoo niin, kuule Sitä; sydämesi sanoo niin, usko sitä; ja koko teidän olemuksenne lepää sillä. Se on päätetty.

⁷⁷ Usko tulee kuulemisen kautta. Jeesus sanoi tuon Sanan: “Hän, joka kuulee Minun Sanani, ja uskoo Häneen, joka lähetti Minut, hänellä on Iankaikkinen, milloinkaan-päätymätön, aina-olemassa-oleva Elämä.” Eikö se ole ihmeellistä? “Aina-olemassa-oleva Elämä, eikä ole koskaan kuoleva; vaan on jo siirtynyt kuolemasta Elämään, on siirtynyt erossa olosta aina-kestävään läsnäoloon.” Aamen!

⁷⁸ Jo... Kun te olitte vieraita Jumalalle, te lakkasitte olemasta vieras; nyt te olette lapsi, kuolemasta Elämään; pimeydestä valoon; kuolevaisesta kuolemattomaan; turmeltuvasta turmeltumattomaan; nääntymyksestä iloon; kuolemasta Elämään; ja leväten totisesti NÄIN SANOO HERRALLA. Ei tuntein varassa, mielenliikutuksen varassa, teorian varassa; ei jonkin tuntemattoman varassa, jota joku on sanonut teille, ja jolla ei ole perustaa; ei sillä, että joku sanoo: “Tule ja liity meidän seurakuntaamme, ja se tulee olemaan kaikki lopussa”, vaan ihmisen sielu lepää vakaana Jumalan Sanalla. Jumala sanoi niin. Se selvittää sen; se tekee sen todellisuudeksi.

⁷⁹ No niin, ottakaamme nyt nopeasti toinen askel. Mikä saa nämä ihmiset menemään sille maaperälle ja syömään Mannaa, ja sitten ennen kuin yö tulee, monet heistä ovat nälkäisiä? Ja ihmiset menevät kokouksiin; on niin monia ihmisiä, jotka kuuntelevat hyvää saarnaa radiosta ja iloitsevat; moni menee kirkkoon ja kuulee hyvän saarnan, ja he menevät kotiin ja iloitsevat. Mutta mikä on sitten se asia, joka tulee ja ottaa sen kaiken pois teiltä ensimmäisen pienen vaikeuden tullessa? Varmastikin, jos te kuulette Sanaa, ja teidän sielunne iloittaa Sanassa, se on Pyhä Henki, jota te syötte.

⁸⁰ Minä uskon, että te uskotte iankaikkiseksi Elämäksi. Minä uskon, että Herran Jeesuksen vastaanottaminen antaa teille Iankaikkisen Elämän, kun te uskotte sen. Sitten minä uskon, että yhden Hengen kautta teidät on sitten kastettu uskovien ruumiiseen. (Me tulemme siihen muutamassa minuutissa, jos Jumala tahtoo.) Te uskotte Elämäksi.

⁸¹ Hän, Paavali, kulkiessaan Efesoksen ylärannikon kautta, ja löydettyään eräitä opetuslapsia, sanoi: “Oletteko vastaanottaneet Pyhän Hengen sen jälkeen, kun olette uskoneet?”

⁸² Näettekö, teidän uskonne ankkuroi teidät Kristuksessa. Se on järkiperaista. Te uskotte sen; te vastaanotatte sen; te sanotte, että se on oikein. Te tunnistatte sen Totuudeksi ja te olette kristitty. Sitten teillä on iankaikkinen Elämä uskomalla sen. Te olette menneet sisälle Jumalaan; te olette leirialueella. Manna laskeutuu, ja te syötte Sitä.

⁸³ Ja panitteko merkille tuon oudon asian; siellä oli sekalainen kansanjoukko, joka söi tuota samaa Mannaa? Ihmiset, jotka ovat syntisiä, jotka eivät vastaanota Herraa Jeesusta, voivat silti nauttia nähdessään Jumalan Ihmeiden tapahtuvan, sairaiden paranemisen; he voivat iloita ihmisten joukossa ja avata sydämensä ja iloita saarnasta,

¹⁷¹ Pankaa minut tuon esiripun alle, Herran Jeesuksen Veren alle, ja ottakaa kaikki lahjanne, joita teillä on Kirjoituksissa. Perkele voi jäljitellä joka ainoaa niistä, mutta hän ei voi jäljitellä rakkautta, koska rakkaus on aito. Perkele ei voi rakastaa. Se on yksi asia, jota hän ei voi tehdä. Ja kun te tulette sille paikalle, että te rakastatte toinen toisianne, ja koko maailma on kuollut... Jos te rakastatte Jumalaa...

¹⁷² Puhuin eräälle naiselle yhtenä päivänä, joka haukkui minua kaikella tavalla. Hän melkein antoi minulle selkäsaunan. Olin erään toisen miehen kanssa. Tämä nainen sanoi: “Jos ajatte tästä, niin minä tulen kutsumaan poliisin!”

Minä sanoin: “No niin, sisar kulta, minä olin vain... “ Sanoin: “Me olemme kristittyjä, me emme tekisi sellaista.”

Hän sanoi: “Kristittyjä, sellaista asiaa ei olekaan.” Todella ilkeä. Ja hän haukkui meitä hirvittävästi.

Minä sanoin: “Mutta rouva, etkö sinä usko Jeesukseen Kristukseen.”

Hän sanoi: “Oi, minä uskon Häneen; mutta en ihmisiin.”

¹⁷³ Minä sanoin: “Sinä et voi uskoa Häneen ilman, että uskot Hänen ihmisiinsä. Sinä et voi tehdä sitä.” Hän teki kaikkea, melkeinpä kiroten minua. Astuin ulos autosta hänen luokseen ja sanoin: “Sisar, me vain haluamme kulkea tästä lävitse tänne pieneen paikkaan täällä.” Sanoin: “Kaikki tulee olemaan hyvin. Minä en olisi tehnyt sitä mistään hinnasta.” Minä sanoin: “Minä työskentelen täällä.”

Ja hän sanoi: “Sillä tavalla se on teidän ihmisten kanssa. Te ajattelette voivanne tehdä meille vanhuksille mitä tahdotte.”

¹⁷⁴ Minä sanoin: “Ei, ei, ei. Se kyllä sopii, jos sinä et halua meidän tekevän sitä. Mutta minä en tiedä, kuinka me voimme saada tuon auton ulos täältä. Me tulimme koska sinun miehesi sanoi meille, että me voimme tulla.”

“Minä en välitä siitä, mitä hän on sanonut. Te ette tule tekemään sitä.”

Ja minä sanoin: “Hyvä on, me tulimme tänne...”

Hän sanoi: “Menkää ulos noiden pihojen kautta tuolta.”

Ole oikein ystävällinen hänelle, niin tulet näkemään, mitä voit tehdä hänelle.”

Hän sanoi: “Veli Branham, kuinka voin koskaan saada tuota perkelettä ulos hänestä?”

Minä sanoin: “Tee niin kuin minä sanon, ja jatka vain rukoilemista sydämessäsi, ja Jumala tulee huolehtimaan lopusta.”

Hän soitti minulle noin kaksi tai kolme viikkoa myöhemmin ja sanoi: “Minun kodissani on tapahtunut mullistus. Vaimoni on nyt eri henkilö.”

¹⁶⁷ Minä sanoin: “Kumpi on voimallisempi? Kirkuminen ja tömisteleminen vai sydämen täyttäminen rakkaudella?” Jumala on rakkaus. Jumala niin rakasti maailmaa...

*Siitä lähtien kuin uskossa näin tuon virran,
Joka Sinun haavoistasi pulppuaa,
Lunastava rakkaus on ollut aiheenani,
Ja on oleva kunnes kuolen.*

Niin se on.

¹⁶⁸ Eräs mies soitti minulle. Hän sanoi: “Tässä naisessa on kolme perkelettä.” Hän sanoi: “Yhden nimi niistä on Jeff, ja toisen nimi on Seet, ja he eivät nimenneet kolmatta. Sadoittain ja sadoittain järkeviä ihmisiä istumassa siellä ja tukemassa tuota kokousta. Hän sanoi: “Yksi niistä on vihreä, toinen sininen ja kolmas vaaleanpunainen.”

¹⁶⁹ “Oi”, minä ajattelin, “Jumala! Oi Jumala! Se on niin väärin! Älä anna sen tapahtua, Jumala! Nuo ihmiset, jotka taistelivat niin kovasti yrittäen päästä Jumalan Valtakuntaan, ja he menevät sadoittain kuuntelemaan sellaista valhetta.” Tiedättekö miksi? He eivät ole koskaan olleet esiripun sisäpuolella. Se on ainakin varma asia. Jos he koskaan tulevat sinne sisälle, niin he tulevat tietämään sen paremmin. “Minun lampaani tuntevat Minun ääneni. Vierasta he eivät tunne.”

¹⁷⁰ Teillä voi olla kaikenlaisia tunne-elämyksiä, joka tavalla, uskonnon nimissä. Pakanat tekevät saman asian. Mutta antakaa minulle vihitty elämä, joka on kuollut ja ylösnoussut jälleen Kristuksessa Jeesuksessa, joka elää Jehovan näkyvän läsnäolon kirkkaudessa, ympäröitynä Jumalan rakkaudella, se on henkilö, jonka minä uskon tulevan olemaan siellä.

joka on saarnattu voitelun alaisena. Ja se on samantyyppistä Mannaa jota kristitty syö. Näettekö te sen?

⁸⁴ Sitten, muistakaa aina minun oppini täällä Tabernaakkelissa: Teidän täytyy seurata Jumalaa kolmissa, koska Hän on täydellinen kolmessa.

⁸⁵ Nyt, me ihmettelemme miksi. Sitten me näemme, että tämä manna katoaa. Se tulee maahan ja sitten katoaa; sitten se tulee jälleen ja jälleen katoaa joka päivä. Ja kello yhdeksältä se oli poissa.

⁸⁶ Olen tavannut ihmisiä, jotka voivat seistä kirkossa ja todella iloita, ja nähnyt heidän lähtevän ulos, ja ehkä maanantaina tai tiistaina yksi heistä elää kristitylle soveltumatonta elämää. Ja tuo mies tai nainen, kumpi se onkin, voi kääntyä jälleen, puristaa kättänne ja sanoa: “Minä en halua tehdä noita asioita.” Te tunnette sääliä heitä kohtaan.

⁸⁷ Te olette nähneet ihmisten vastaanottavan jumalallisen parantumisen ja sanovan: “Oi kyllä, minä näen sen. Se on Sanassa. Oi, kiitos Herra, minä uskon sen.” Ja he menevät kaikki ulos muutamaksi päiväksi, ja ensimmäisen pienen myrskyn iskiessä, he menevät takaisin jälleen. Te olette huomanneet sen, ja se on totta; ja nuo ihmiset eivät voi auttaa sitä. Niinpä mistä se kaikki johtuu? Mikä aiheuttaa näiden asioiden tapahtumisen?

⁸⁸ Huomatkaamme nyt. Me huomaamme, että tämän mannan langetessa, Jumala lähetti sen alas pitääkseen yllä Israelin lasten elämän heidän matkallaan. Sitten Jumala käski Moosesta ja Aaronia valmistamaan kultaisen astian, ja täyttämään sen mannalla ja panemaan sen Kaikkein Pyhimpään, Arkin vierelle. Tämä manna tuli asettaa Arkin viereen, ja siellä se säilyi. Se ei koskaan kadottanut makeuttaan. Se pysyi aina hyvänä siellä sisäpuolella.

⁸⁹ Oletteko koskaan kohdanneet henkilöä, joka on ollut siellä sisällä, ja on maistanut, ja elää tällä Mannalla? Te voitte kohdata hänet maanantaina, tiistaina, keskiviikkona, torstaina, perjantaina, lauantaina tai sunnuntaina, pilvisenä päivänä, kirkkaana päivänä, synkkänä päivänä, asioiden mennessä oikein tai väärin; hän on aina lempeä; aina täynnä rakkautta; milloinkaan puhuakseen tai tehdäkseen mitään väärää, hän elää Jumalan kirkkauden alla. Hän ei koskaan tule nälkäiseksi. Hänen ei milloinkaan tarvitse mennä kirkkoon rakentuakseen. Hän vain on aina täynnä Jumalaa.

⁹⁰ Ihmiset menevät kirkkoon ja he puristavat teidän kättänne kirkossa, ja nauravat ja kutsuvat teitä veljeksi. Kirkon ulkopuolella, he tekevät

joitakin pieniä liikeasioita, jotka eivät ole aivan tarkalleen oikein, henkilökohtaisen hyödyn vuoksi. En sanoisi, että noita ihmisiä on täällä Tabernaakkelissa, mutta sanon, että heitä on. On asioita, joita ihmiset tekisivät, jos joku on heitä vastaan. Kaikkein pieninkin asia tulee tuomaan esiin jälleen tuon vanhan kiukkuisuuden. Tuon itsekkyyden. Avaa korvan kuulemaan juorua tai tekemään jotakin sen tapaista, tuo henkilö ei ole koskaan mennyt sisälle tähän Manna-astiaan täällä.

⁹¹ He ovat ulkopuolella. Vaikka he totisesti syövät samankaltaista Mannaa. Heidät on tuotu leiriin, ja siinä leirissä kedolla on se paikka, missä ihmiset saivat mannan; ja he ovat siellä, ja tuo Manna, jota he syövät, on samaa Mannaa, jota tämäkin mies syö täällä. Heillä molemmilla on sama pastori. He molemmat lukevat samaa Raamattua. Mutta yksi pysyy jatkuvasti uskollisena ja nöyränä, ja toisella on ylä- ja alamäensä; menen tällä tavalla, sisään ja ulos. Molemmat syövät samaa Mannaa, mutta yksi on mennyt sisälle, ja toinen on yhä ulkona. Molemmat heistä uskovat Iankaikkiseksi Elämäksi, mutta yksi on kastettu Pyhällä Hengellä, ja on Jumalan Valtakunnassa, ja toinen on ulkopuolella, vaikka syökin samaa Mannaa.

⁹² Ja ihmiset ovat sanoneet meille, että “teidän täytyy huutaa päästäksenne tänne sisälle. Teidän täytyy puhua kielillä päästäksenne tänne sisälle. Teidän täytyy tehdä kaikkia näitä asioita.” Mutta me näemme, että nuo asiat eivät toimi.

⁹³ Olen nähnyt ihmisten huutavan, jotka eivät olleet... tuskin ajattelin... tarkoitukseni ei ole tuomita, eikä minun tule tehdä sitä. Olen nähnyt ihmisten, jotka huusivat, elävän minkälaista elämää tahansa. Olen nähnyt ihmisten tanssivan Hengessä, ylös ja alas hallia, ja sitten tultuaan ulos he elävät hirvittävästi. Olen nähnyt molempien, sekä miesten, että naisten tekevän sitä. Olen nähnyt miesten ja naisten tanssivan Hengessä, puhuvan kielillä, joilla oli kiukkuja niin, etten tiedä mihin verrata sitä.

⁹⁴ Siellä on jotakin väärää, ja kuitenkin he nauttivat Jumalan siunauksista. He uskovat siihen; heillä on usko siihen; mutta se on vain täällä ulkopihalla. Se ei ole milloinkaan tullut sisäpihalle. He eivät ole koskaan tulleet täältä ylhäältä, tänne alas

⁹⁵ Se on mikä on vikana seurakuntien kanssa tänään. Toivon, että te näette sen. Oi, kun saatan nähdä esikuvan siitä, se saa minut iloitsemaan. Kun näen, että ankkurimme pitää esiripun sisäpuolella.

¹⁶⁰ Seisoin muutama viikko sitten paikalla, jossa oli pystytettynä suuri telttä, (en sano tätä lyödäkseni, Jumala antakoon sen anteeksi), jossa eräs mies sanoi, että hän voisi ajaa ulos pahat henget, mitä en epäile, mutta julma ja välinpitämätön elämä ei aja ulos pahoja henkiä! Kaikkein voimallisin ase, mikä maailmassa on, on rakkaus!

¹⁶¹ Seisoin keskustelemassa erään pienen rouvan kanssa eräänä iltana, jonka mies aikoi jättää hänet ja mennä naimisiin toisen naisen kanssa, erittäin hieno tunnettu pari. Minä katsoin häntä jotenkin pitkään. Hän sanoi: “Minä tulen lähtemään pois, veli Branham.”

Sanoin: “Älä tee sitä, sisar.”

Hän sanoi: “Oi, minun mieheni, hänen palvelustehtävänsä tulee olemaan pilalla. Mitä minä voin tehdä? Minä menen New Yorkiin ja hankin itselleni työn.”

Sanoin: “Älä tee sitä; älä tee sitä sisar.”

“Mitä minä voin tehdä, veli Branham?”

Sanoin: “Mene hänen luokseen.”

Hän sanoi: “No niin, minä löysin yhden hänen valokuvistaan ja minä rikoin sen, ja minä olen tehnyt niin ja niin.”

¹⁶² Seisoin siellä. “Ymmärän sen”, sanoin, “mutta mene hänen luokseen ja pane käsivartesi hänen ympärilleen ja sano: ‘Kultaseni, ei väliä sillä, mitä sinä olet tehnyt, minä yhä rakastan sinua.’ Se tulee tekemään sen.” Ja minä olin oikeassa.

¹⁶³ Eräs nuori mies tuli luokseni jokin aika sitten. Hän oli helluntailainen. Hän oli nähnyt liian monia näitä kokouksia. Ja hän menee... Ja hänen vaimonsa on uskollinen Luterilainen. Ja hänen vaimonsa sanoi: “Hyvä on, arvelen teidän kaikkien huutaneen siellä eilen illalla. Arvaan, että te kaikki puhuitte kielillä ja teitte kaikkea sellaista eilen illalla.”

¹⁶⁴ Tuo mies nousi seisomaan ja sanoi: “Jumala, minä ajan perkeleen ulos hänestä!” Se aiheutti melkein avioeron. Ja tuo mies on hieno mies.

¹⁶⁵ Hän tuli luokseni ja sanoi: “Veli Branham, arvaan, että me tulemme eroamaan. Minä en yksinkertaisesti voi saada tuota perkelettä lähtemään ulos hänestä.”

¹⁶⁶ Sanoin: “Veli, sinä lähestyt sitä väärällä tavalla. Kun hän aloittaa sillä tavalla, sano: ‘Hyvä on rakkaani, siunattu olkoon sydämesi, kulta.’

ankkuroitu esiripun sisäpuolelle. Kun alus keikkuu, ja näyttää siltä kuin jokainen aalto lähettäisi sen pohjaan, niin kuitenkin ankkurini on esiripun takana. Olen ankkuroitu esiripun sisäpuolelle.

*Olen ankkuroitu Jeesuksessa,
Elämän myrskyjä tulen uhmaamaan.
Olen ankkuroitu Jeesuksessa,
En pelkää tuulta enkä aaltoja,
Olen ankkuroitu Jeesuksessa, sillä Hänellä on voima pelastaa,
Olen ankkuroitu Ikiäikojen Kalliossa.*

¹⁵⁶ Jumala auttakoon meitä tänä aamuna menemään sisälle tuohon sisäiseen Elämään. Lopettakaa täällä ulkona oleminen, missä jokainen opin tuuli teitä heiluttaa, jokainen pikku asia, joka tulee... Ettekö te tiedä Raamatun sanovan viimeisistä päivistä, kuinka miehet tulisivat viimeisissä päivissä ja olisivat kuin Valon enkelit? Kuinka he kostaisivat ja perkeleet, sananpalvelijat ovat valon enkeleitä. Ettekö te käsitä, että Eeva etsi uutta valoa silloin, kun perkele puhui hänelle ja aiheutti jokaisen hautausmaan, joka on olemassa, jokaisen mielisairaalan, jokaisen vankilan, jokaisen kuoleman, kaiken murheen, jokaisen nälkää näkevän lapsen, jokaisen kuolevan äidin? Hän etsi jotakin uutta. Hän etsi löytääkseen jotakin uutta.

¹⁵⁷ Oi, Jumala, vie minut takaisin Jehovan näkyvän läsnäolon kirkkauteen; ota minut esiripun sisäpuolelle kanssasi. Minä olen tyytyväinen Jeesuksen kanssa. Herra, anna minun kadottaa itseni ja löytää itseni Sinussa. Salli minun päästä sisä-esiripun sisäpuolelle, missä kaikki nämä maailman hulinat...

¹⁵⁸ Raamattu sanoo, että viimeisissä päivissä tulisi kuivuus maan ylle, ei yksin nälänhätä leivästä ja vedestä, vaan todellisen Jumalan Sanan kuulemisesta. Tuo hetki on täällä! Ja ihmiset tulisivat idästä ja lännestä ja kaikkialta yrittäen löytää sitä. Tuo hetki on täällä! Kun miehet korottavat itsensä kuin jumalat ja haluavat olla kirkastettuja! Ihmiset sanovat: "Oi, tohtori se-ja-se, ja suuri se-ja-se."

¹⁵⁹ Vanha Paavali sanoi: "Minulla on yksi pelko, ja se on, että te ehkä yrittäisitte palvoa minua niiden asioiden sijasta, joita minä saarnaan. Minä en koskaan tullut teidän tykönnie ihmisviisauden viekoittelevien sanojen kansaa, vaan Jeesuksen Kristuksen ylösnousemuksen voimassa, niin että teidän toivonne olisi rakennettu sille."

Tämä on hirvittävä päivä. Ihmiset ovat hajotetut kaikkialle.

⁹⁶ Raamattu sanoo: "Hänelle, joka voittaa, Minä tulen antamaan valkoisen kiven ja uuden nimen, jota ei tiedä kukaan muu kuin hän itse."

⁹⁷ Sillä mitä ihmiset sanovat, ei ole mitään merkitystä. Te tiedätte itse, kun teidät on tuotu sisä-esiripun sisäpuolelle. Kukaan ei voisi sanoa teille mitään muuta. Ei siksi, että te liityitte seurakuntaan, tai koska te teitte sitä tai tätä, vaan jokin vain kertoo sen teille. Teillä on kivi, joka on sydämessä, ei kova kivi, vaan pehmeä. Tämä kivi tekee sydämenne pehmeäksi, eikä kovaksi.

⁹⁸ Hesekielissä, entisaikaan, kun Lait olivat Tabernaakkelissa; Arkissa, nuo Jumalan Lait, niin Hesekiel puhui toisesta ajasta. Tänä on kaksi ihmisloukkaa, nuo samat luokat, jotka yrittävät tehdä jotakin pelastaakseen itsensä. Kumpikin sanoo: "Minä menen kirkkoon joka sunnuntai." Se on hienoa. "Minä haluan olla uskonnollinen." Se on hienoa. Se on yhä Lain alla, menemällä kirkkoon ja olemalla hyvä, se ei ole jotakin, jota te teette itse, vaan se on jokin teissä, joka tekee sen teille, se on Pyhä Henki teidän sydämessänne

⁹⁹ Nyt, huomataksaa täällä sisä-pihalla. Nämä ihmiset, jotka elävät täällä sisäpuolella, näyttävät aina olevan kylläisiä, heistä aina tuntuu hyvältä. Hesekiel sanoi: "Minä tulen kirjoittamaan lakini uudestaan ja panen sen heidän sydämiinsä." Samalla tavalla kuin Laki oli kiviin kaiverrettuna Arkissa, ja Arkki edustaa sydäntä, tulen Minä panemaan uuden lakini heidän sydämiinsä, ja se on Arkissa.

¹⁰⁰ Sydän on Jumalan asunto. Vanhassa Testamentissa Jumala asui Kirkkaudessaan Arkin yllä, ja sydän on tuo Arkki. Jumala asuu, ei päässä, vaan sydämessä. Jumalaa ei tunneta teologialla; Jumalaa ei tunneta järjellisellä käsityksellä; Jumala tunnetaan vanhanaikaisella pyhitetyllä, uudestisyntymisen kokemuksella, joka on ihmisessä.

¹⁰¹ Vaikka miehet ja naiset elätkin hyvää elämää ja rakastavat Jumalaa järkipäisellä käsityksellä, niin todellinen kätkepaikka on sydämessä. Kätkeytyä Kristuksen kanssa, kun Kristus, Pyhä Henki tulee sydämeen. Hän on teissä teidän temperamenttine kanssa, ja Hän elää Hänen omaa Elämänsä oman tahtonsa mukaisesti teidän kauttanne. Halleluja!

¹⁰² Tiedän, että se kuulostaa kauhealta, mutta se on oikein! Te olette niin antautuneita, että Kristus puhuu senkaltaisia sanoja, joita Hän puhuisi. Hän ajattelee senkaltaisia ajatuksia kuin Hän ajattelisi, teidän

kauttanne. Hän tekee senkaltaiset teot, joita Hän tekisi, teidän kauttanne. Te olette antautunut ja levossa.

Mikä kaunis kuva vihkiytyneestä kristitystä: antautunut, ja Kristus toimii hänen kauttaan.

¹⁰³ Paavali sanoi: “Elää on minulle Kristus, ja kuolla on voitto.” Se en enää ole minä, joka elän, vaan Kristus elää yksilön sielussa, joka on antautunut. Kristus puhuu huulten kautta, ajattelee mielen kautta, näkee silmien kautta, ja toimii luonteenlaadun kautta. Halleluja!

¹⁰⁴ Silloin maailman asiat ovat menneet. Kuinka se voisi olla mitään muuta kuin hyvää ja miellyttävää koko ajan? Kristuksella on hallinta! Aamen. Näettekö te sen? Sitä se on. Se on Kristus teissä. Kristus sinussa.

¹⁰⁵ Te sanotte: “No niin, katsohan, minä uskon, että se on Totuus, veli Branham.” Se on oikein, se on täällä, mutta sen täytyy tulla tänne alas. Jos niin on, silloin teidän koko olemuksenne on Kristus. Teidän asenteenne, teidän halunne, teidän mielitekonne, kaikki teissä on Kristus, te olette antautunut, lepäätte, kaikki on täydellistä! Ei väliä sillä, kuinka pilviseltä näyttää, tai kuinka pimeältä näyttää, se yhä on sama. Kristus on teissä.

¹⁰⁶ Hän puhuu syntiselle sellaisella äänellä kuin Hän puhuisi hänelle. Hän puhuu prostituoidulle sellaisella äänellä kuin Hän puhuisi heille. Hän ajattelee teidän mielenne kautta juuri niitä ajatuksia, joita Hän puhuisi teidän sydämellenne, juuri sillä tavalla kuin Hän tekisi, jos Hän olisi täällä maan päällä. Ettekä te ole enää itsenne omat, vaan te olette antautuneet.

¹⁰⁷ Sisälle tähän Pyhään Paikkaan meni Aaron kerran vuodessa. Seurakunta katseli häntä. Hän oli pukeutunut oikein. Hänet täytyi voidella oikein. Hänen täytyi kävellä oikein. Siunattu olkoon Herra! Puettu oikein; vaeltaa oikein; voideltuna oikein. Hänellä oli kulkuset ja kranaattiomenat vaatteessaan; ja hänen kävellessään ne soivat: “Pyhä, pyhä, pyhä, Herralle.”

¹⁰⁸ Hän oli ottanut itsellensä aikaisemmin suojaksi veren, karitsan veren, sovituksen veren; ja hänet oli voideltu Saaronin Ruusulla, ja öljy vierähti hänen parrastaan suoraan hänen vaatteensa liepeille. Hän käveli sisä-pihalle, Jumalan läsnäoloon; ja, kun hän meni sisälle, esirippu sulkeutui hänen takanaan, ja hän oli suljettu sisälle! Hän oli kätöksä

¹⁵⁰ Jos te koskaan tulette Kristukseen, ystäväni; jos te koskaan tulette sille paikalle, että maailma on kuollut; oi, vaikka lapsenne ovat tällaisia, äitinne tällainen, isänne sanoo tällä tavalla, tai teidän pastorinne sanoo sen, tai jos lääkäri sanoo sitä tai tätä, te ette edes kuule sitä. Te elätte ainoastaan Jehovan näkyvän läsnäolon kirkkaudessa, vaeltaen ja eläen Kuninkaan läsnäolossa. Jokainen päivä on hyvä teidän sielussanne. Oi, kaikki on hyvin. Kaikki on hyvin! Mikään ei voi vahingoittaa teitä. Oi, millainen paikka.

¹⁵¹ Oi, minä ajattelen tuota pientä laulua: “Olen ylittänyt naulitun esiripun, Halleluja Hänen Nimelleen; minä elän Kuninkaan läsnäolossa.” Eläen! “...olen ylittänyt naulitun esiripun missä kirkkaus ei koskaan katoa; minä elän Kuninkaan läsnäolossa.”

*Minä vaellan valossa, kauniissa valossa;
Se tulee sieltä, missä armon kastepisarot ovat kirkkaat;
Loista kaikkialla ympärillämme päivin ja öin.
Jeesus, maailman Valo.*

¹⁵² Kätkeköön hän itsensä; salli minun kadottaa itseni ja löytää se Herra Sinussa. Olkoon kaikki minä ristiinnaulittu... Juorutkoon naapurit; olkoon tämä tai tuo mennyttä. Minä menen seurakuntaan vain yhden asian vuoksi, ja se on pysyäkseen Sinun läsnäolossasi. Olen mennyt sinne sisälle, Herra, eikä minulla koskaan ole halua lähteä pois. Minä luotan Sinun Sanaasi, siihen mitä Sinä sanot. Siinä minä haluan olla. Pudota esirippu ympärilleni, Herra. Minä voin nähdä vain Jeesuksen Kristuksen, ja elää ja vaeltaa ja kuolla Hänessä. Siinä se on teille.

¹⁵³ Kirkastusvuorella, kun Jeesus seisoi apostolien edessä kirkastettuna, he katsoessaan eivät nähneet kuin vain yksin Jeesuksen. He sanoivat nähneensä Jeesuksen yksin seisomassa siellä. Oi, Jumala, kätke minut tuohon paikkaan! Kätke minut tuohon paikkaan!

¹⁵⁴ Missä esirippu laskeutuu, ja minä en tule näkemään mitään muuta kuin Jeesuksen itsensä. Minä en halua kuunnella maailman mielikuvituksia. Minä en välitä onko heillä atomipommi; onko heillä suihkukone; tai näyttääkö uusi Chevrolet paremmalta kuin Buick; sillä ei ole väliä! Ainoa asia on, että minä elän ja vaellan Kristuksen kanssa päivittäin itseni ulkopuolella, ja esiriput ovat laskeutuneet ympärilleni; ja minä olen Hänessä, ja Hän minussa.

¹⁵⁵ Raivotkoon myrskyt, minun ankkurini pitää esiripun sisäpuolella. Minä en voi kertoa teille, miksi meillä on paljon myrskyjä merellä tänä aikana, mutta minä olen kiitollinen ankkurista, joka on tukevasti

siitä, mutta se ei vielä ole oikea valo. Oi, veli! Näetkö sen? Se ei vielä ole oikea valo.

¹⁴⁴ Te sanotte. “Veli, minä puhuin kielillä; minä huusin.” Se on hienoa, mutta salli minun kertoa sinulle jotakin toisenlaista. Hyvä on, hän vaelttaa tässä valossa. Se on keinotekoinen valo. Se ei ole auringon, kuun eikä tähtien valo. Tuolla miehellä vanhurskautettujen pihalla, on yön tullessa vain hyvin himmeä valo, vain tähdet, ja ehkä kalpea kuu, ja paljon pilviä. Hän on kauheassa tilassa.

¹⁴⁵ Mutta mies tulee vihkiytymisellä ja sanoo: “Minä tulen elämään oikein Sinun kanssasi, minä olen seurakunnan diakoni. Minä tulen elämään oikein naapuriani kohtaan. Tulen yrittämään parhaani ollakseni parempi, Herra.” No niin, hän elää parempaa elämää. Hänen valonsa tuskin koskaan sammuu, mutta ne nokeentuvat, ja heidän täytyy sytyttää yksi toisesta.

¹⁴⁶ Mutta mies, joka kulkee siitä eteenpäin, ja menee sisälle, ja maailma on suljettu ulos, kun esirippu laskeutuu hänen ympärilleen; siellä noiden kerubien yhdistettyjen siipien alla: suuren Jehovan näkyvän kirkkauden alla. Se ei koskaan himmentynyt. Se ei koskaan sammunut. Ja mies, joka elää Jumalan läsnäolossa, esiripun takana, elää Jehovan näkyvän kirkkauden valossa. Ei väliä sillä, kuinka myrskyt raivoavat, tai on pilvistä, tai kuu ei paista eikä tähtiä näy, tai kun lamput sammuvat, sillä ei ole väliä! Hän elää Jumalan näkyvässä kirkkaudessa. Pyhän Hengen voiman alla.

¹⁴⁷ Se ei sammunut yöllä, se ei sammunut. Se oli jonkinlainen mystinen valo. Jonkinlainen pehmeä hehkuva valo. Ja uskovainen levossa vaelttaa esiripun sisäpuolella. Jehovan näkyvässä kirkkaudessa, missä Manna astia oli, jossa hän syö päivittäin, eikä se koskaan loppu. Hän syö Mannaa.

¹⁴⁸ Oi niin, hänellä ei ole minkäänlaista huolta maailmassa. Kaikesta oli huolehdittu. Jumala oli hänen yllään. Kuunnellen hänen rukoustaansa ja vastaten hänen rukoukseensa. Eikä yksin sitä, vaan hän elää suoranaisesti Kuninkaan läsnäolossa. Jumala Jehovan näkyvässä kirkkaudessa.

¹⁴⁹ Joka kerta, kun jotakin saattaa alkaa, ei se voi koskettaa häntä. Hän ei halua kuunnella sitä. Hän ei voisi kuunnella sitä. Maailman valitukset olivat ulkopuolella.

ulkopuoliselta maailmalta. Ylistys olkoon Jumalalle! Siellä on kätköpaikka, asumuksen paikka!

¹⁰⁹ Me voimme vaelttaa Jumalan läsnäolossa, ja olla kätkössä tämän maailman asioilta. Me emme enää kuule niitä. Se on äänieristetty. Halleluja! Äänenkestävä! Maailma on ulkopuolella huohottaen ja katsellen; mutta te olette sisäpuolella, Iankaikkisen Jumalan läsnäolossa, syöden tästä Mannasta, joka tulee kestäämään sadat vuodet. Se ei ole koskaan saastunut; niin kuin ei sekään hävinnyt.

¹¹⁰ Ja mies, joka kerran on kävellyt sisälle Jumalaan, ja kun esirippu on sulkeutunut hänen takanaan, sulkien pois maailman asiat; hän on Jumalan läsnäolossa, syöden Mannaa.

¹¹¹ Ei ihme, oli kello kaksitoista tai yhdeksän, hän elää Kuninkaan läsnäolossa! Aamen! Ei ihme, että jokainen päivä on kaunis hänelle! Katsokaa, missä hän on. Hän löysi tuon salaisen paikan. Hän on mennyt esiripun taakse. Ovet ovat sulkeutuneet hänen takanaan. Hän ei näe mitään maailmasta. Nuo ovet on tehty äänenpitäviksi lampaan nahoilla ja vuohen nahoilla, ja tämä on tehty äänenpitäväksi Pyhän Hengen kasteella, joka kätkee miehen Kristuksessa, ja siellä hänestä tulee uusi luomus. Hän vaelttaa päivittäin Hänen edessään tällä tavalla.

¹¹² Mikä kaunis kuva uskovaisestä Jumalan läsnäolossa. Kaikki asiat ovat silloin Jumalan. Kaikki asiat annettiin Kristukselle. Kaikki, mitä Jumala oli, Hän vuodatti Kristukseen. Kaikki, mitä Kristus oli, Hän vuodatti Seurakuntaan. “Tuona päivänä te tulette tietämään, että Minä olen Isässä, ja Isä Minussa, ja Minä teissä.” Oi, mikä etuoikeus uskovaisella onkaan, jos he vain voivat vastaanottaa sen.

Te sanotte: “Veli Branham, sinulla on tässä kuva mietittäväksi, mutta kuinka siihen päästään?”

Se on seuraava asia.

“Kuinka me pääsemme sinne, veli Branham?”

Tässä on tapa, miten he tulevat kaavan mukaan.

“Oi, minä olen kristitty, veli Branham. Minä olen pelastunut. Minut on kastettu. Minä nautin Jumalan siunauksia.”

Te olette ulko-pihalla.

Te sanotte: “On päiviä, kun olen ylhäällä ja alhaalla, olen uupunut, minä heittelehdin, minulla on vaikeuksia. Toivoisin voivani elää voitokasta elämää.”

No niin, teidän on tultava pois pihalta. Teidän on tultava sisälle.

¹¹³ No niin, mikä oli ensimmäinen asia? Esipiha edusti vanhurskauttamista. Se oli siellä ulkopuolella, minne ihmiset tulivat, koko Israel. Vain ympärileikatut israelilaiset saattoivat tulla tuolle pihalle. He olisivat saastuttaneet sen. Muistatko te, kun Paavali toi Timoteuksen Temppeliin, ja sanottiin: "He ovat saastuttaneet tämän Pyhän Paikan tuomalla pakanan sisälle"? Pihalla heidän täytyi olla ehdottomasti vanhurskautettuja ihmisiä; uudestisyntyneitä miehiä ja naisia, jotka olivat vastaanottaneet Jumalan, ja joilla oli Iankaikkinen Elämä asumassa itsessään. Heidän täytyi olla sitä ollakseen pihalla.

¹¹⁴ Sitten he tulivat ensimmäiselle alttarille, ja ensimmäinen alttari on se, missä he polttivat uhrin, ja missä Herra kohtasi heidät syntien anteeksiantamisessa, ja puhdisti heidät kaikesta heidän epävanhurskaudestaan. Ja siellä oli Vaskinen Alttari, jolla poltettiin eläin ja eläimen veri. Se oli toinen piha.

¹¹⁵ Ja nyt sen jälkeen, kun he jättivät toisen pihan, pyhityksen, he menivät sisälle tähän pyhitettyyn elämään; menivät sisälle Jumalan läsnäoloon, ja ollessaan siellä sisällä, se on siellä, missä heillä oli kaikki nuo ihmeelliset asiat. Tässä on hyvin kaunis esikuva, että siellä, jos jotakin kuollutta tuli sisälle, se eli jälleen. Ajattelitteko koskaan sitä? He ottivat Aaronin sauvan ja panivat sen tämän Pyhän Paikan läsnäoloon, ja yhdessä yössä se tuli silmulle, kukki ja tuotti manteleita, yhden yön kuluessa. Ajatelkaa sitä! Jumalan läsnäolossa! Tämä vanha kuollut sauva, levätessään sisällä Jumalan läsnäolossa, tuli nupulle, kukki ja tuotti manteleita yhdessä yössä. Mitä se sitten oli? Minkä kaltainen sauva se oli? Se oli mantelipuinen sauva. Siitä hän oli ottanut sen; tuo keppi oli otettu mantelipuusta.

¹¹⁶ Ja te olette joskus keppi; ja te olette inhimillinen olento, joka on otettu inhimillisyyden oksasta, joka alussa oli Jumalan luotu poika. Te voitte olla langennut, kuollut, vieraantuneet Jumalasta, mutta tuolla sisällisellä luomisella teidät luotiin olemaan Jumalan poika. Te saatatte olla hyvinkin kunnioitettu täällä pihalla, mutta jos te koskaan tulette tuohon ihmeelliseen paikkaan ja olette kätkeyt Jumalan kanssa, te tulette antautumaan sille, mitä teidän oletetaan tekevän.

¹¹⁷ Ottakaa kuollut syntinen, joka on vieraantunut Jumalasta, ilman toivoa, ilman Kristusta, ja pankaa hänet Jumalan läsnäoloon, ja hän

luopiona; takaisin seurakuntaan; sitä ja tätä, tämä toinen mies taas kukoistaa ilman mitään sellaista.

¹³⁹ Katsokaa, minkä kaltaisessa elämässä te vaellatte? Te vaellatte ilmojen mukaisesti. Ulkona on valoisaa, synkkää, sumuista, sitten on kirkas päivä, sitten synkkä, sumuinen, pilvet auringon edessä. Sillä tavalla kuka tahansa uudistunut, vanhurskautettu mies elää. Se on totta. Se on kaikki valo, mitä hänellä on missä vaeltaa, kun hän vaeltaa vain siinä.

Hän sanoo: "Minä tulin Kristukselle, veli Branham. Minä liityin seurakuntaan, minä panin nimeni kirjaan. Minä yritän elää niin hyvin kuin osaan."

¹⁴⁰ No niin, olkoon sydämesi siunattu, veljeni. Minä arvostan sitä. Jumala arvostaa sitä. Jos sinä uskot. "Hän, joka kuulee Minun Sanani ja uskoo Häneen, joka lähetti Minut, hänellä on Iankaikkinen Elämä." Sinä olet veljeni; minä rakastan sinua. "Mutta veli Branham, minun ylä- ja alamäkeni... Oi, minä olen kaikkein kurjin henkilö. Minun täytyy taistella joka päivä elääkseni" Mutta se johtuu siitä, missä te vaellatte. Niin se on. Sitten he sanovat: "Minä haluan mennä vähän syvemmälle."

¹⁴¹ Hyvä on, hän tulee sisäpihalle. Mitä nyt on siellä? Siellä on seitsemänhaarainen lampunjalka, tuossa Pyhässä Paikassa, ja se antaa valoa. Lamput antavat valoa. Se on miehelle, joka lopettaa ryyppäämisen, tupakoimisen, valehtelemisen, varastamisen, ja kohtelee naapuriaan oikein, on hyvä vaimolleen, tai tämä miehelleen, sama asia, mies tai nainen; uskovainen. Hän on tullut paikalle, missä hän voi lopettaa kaiken ilkeytensä, joka on pyhittyminen Veren kautta. Hänet on kutsuttu uuteen Elämään, ja hän vaeltaa siellä.

¹⁴² Hänen ei aina tarvitse vaeltaa valossa; hänellä on parempi Valo. Hän vaeltaa seitsemänhaaraisen lampun Valossa, jossa palaa oliiviöljy; ja oliiviöljy oli edustamassa Pyhää Henkeä. Tuli oli kaste, joka jopa siellä ulkona kastoi Pyhällä Hengellä. Mutta te ette vielä ole kätkeyt pois. Te ette ole esiripun takana.

¹⁴³ Tässä hän on. Hän vaeltaa näissä seitsemässä lampunjalan valossa... Siellä on monta valoa... siellä on paljon valoa. Siellä on päiviä, kun nuo valot himmenevät. Siellä on päiviä, kun nuo lamput savuavat, eikä ole niin hyvää valoa. Siellä on aikoja, jolloin nuo valot täytyy sytyttää uudestaan, ja teidän täytyy lainata hieman naapurilta sytyttääksenne lampun toisesta. Se ei vielääkään ole hyvä valo. Me olemme kiitolliset

tai yritä nostaa hälyä jostakin, mitä on tehty tällä tai tuolla tavalla, vaan heidän vaelluksensa on Kristuksessa ja Hänen Kirkkaudessaan.

Siinä he lepäävät; tuottaen tuoreutta. Antaen heidän uuden Elämänsä kukinnan tuoksun, ja tuottaen hedelmää joka päivä.

Toiset sanovat: “Sinä tiedät, että hän parantui; minä tiedän, että hän parantui; niinpä miksi minä en voi parantua?”

Tietenkin sinä voit, veli, ainoa asia on saada Pyhän Hengen voitelu.

“Mitä se on, veli Branham?”

¹³⁵ Ottaa Jumalaa Sanastansa, sillä uskon kautta te olette pelastetut, armon kautta, ei teoista! Ei jostakin mielenkuohusta, ei kiihottumisesta, ei kielillä puhumisesta, eikä mistään muustakaan? Uskoen mene Jumalan läsnäoloon ja sano: “Herra Jumala, minä tulen pelkästään Sinun Sanasi pohjalta. Minä nyt uskon Sinua.”

Te sanotte: “Veli Branham, etkö sinä usko huutamiseen ja kielillä puhumiseen?”

¹³⁶ Kyllä vaan! Mutta te panette rattaat hevosen eteen. Tulkaa Kristukseen ensin! Tulkaa Kristukseen ensin! Antakaa Pyhän Hengen ottaa teidät hallintaansa. Alkakaa syödä Mannaa. Se on hyvää tänään, se on hyvää huomenna, se on hyvää koko ajan ja joka päivä.

¹³⁷ Nyt haluan teidän huomaavan toisen asian tästä. Tuon Valon omituisuus, jossa uskova vaeltaa, kun hän on Kristuksessa, sen erikoisuus. Nuo kolme pihaa. Vanhurskautettu mies täällä ulkona, hän vaeltaa päivänvalossa. Joskus hänellä on synkkiä päiviä. Käsitätekö te sitä? Oi, toivon, että näette tämän. Jumala siunatkoon teitä. Jotkut päivät ovat synkkiä, joinakin päivinä te ette tiedä, onko se todella sen arvoista, että palvelette Jumalaa tai ei. Te vaellatte esipihalla. Varmasti te syötte Mannaa; varmasti te olette uskovainen; varmasti teillä on Iankaikkinen Elämä; varmasti, jos te kuolette, te menette Taivaaseen. Totisesti, mutta minkä kaltaista elämää te elätte? Joka päivä te vaellatte täällä sanoen: “Oi, minua todella otti päähän tänään! Minä annoin heidän kuulla kunniansa! En voinut auttaa sitä. Jumala anna minulle anteeksi.”

Varmasti Hän tekee sen. Tietenkin Hän tekee sen. Te olette Hänen lapsensa. Mutta minkä kaltaista elämää te elätte?

¹³⁸ Oi, ettekö te vihaa elää tuonkaltaista elämää? Ylös ja alas ja kaikenlaisia vaikeuksia päivin ja öin. Luopiona; takaisin seurakuntaan;

tulee tuottamaan Pyhän Hengen hedelmää: rakkautta, iloa, rauhaa, kärsivällisyyttä.

¹¹⁸ Kuollut sauva on puhjennut silmulle. Ja, kun se oli tullut silmulle, sillä täytyi olla virkistystä. Se täytyi virvoittaa. Sitten virvoituksen jälkeen se toi esiin tuoksun, kukan. Ja seuraava asia, mitä se tuotti, oli hedelmä.

¹¹⁹ Ja jokaisen kristityn kanssa on samoin, hän tulee samalla tavalla, kun hän tulee Jumalan läsnäoloon. Ensimmäiseksi, hänet täytyy virvoittaa. Pyhän Hengen täytyy ottaa ote miehestä, ja uudistaa hänet, tehden hänet toiseksi henkilöksi. Pyhä Henki tulee sisään virvoituksena.

¹²⁰ Pyhä Henki tulee sisään hiljaisessa hetkessä. Tiedättehän, kun te menette ulos todella aikaisin aamulla, kasteen ollessa maassa. Tavallisesti kaste lankeaa juuri ennen päivän koittoa, joskus yöllä; sen jälkeen, kun maailman touhu ja hälinä on mennyt vuoteeseen; sen jälkeen, kun kaikki ovat unessa. Oletteko koskaan menneet ulos aikaisin aamulla? Menkää ulos aikaisin ja nähkää kuinka kaikki on niin tuoretta, todella tuoretta, aikaisin aamulla. Miksi? Vanha maailma on ollut kätöksessä jonkin aikaa ja se on virvoitettu.

¹²¹ Ja oletteko koskaan olleet miehen tai naisen läsnäolossa, joka on kätkenyt itsensä pois maailmasta. On virkistävää puhua heille. He itse virkistyvät. He alkavat tulla elämään.

¹²² Oletteko koskaan menneet ruusutarhaan aikaisin aamulla, tai ylös ja alas tätä valtatietä täällä todella aikaisin, kun kaste on maassa, ja tunteneet noiden kukkien tuoksua? Se on aivan kuten kristitty, joka on kätkenyt itsensä pois Jumalan kanssa yön hiljaisuudessa; hän on tuleva esiin seuraavana päivänä raikkaudessa. Tuoksuva elämä, miellyttävä paikka olla. Joku, jonka kanssa te haluatte keskustella, joku, joka voi rohkaista teitä, joku, johon teillä on luottamus.

¹²³ Teidän naapurinne siellä; kuinka rakastattekaan keskustella hänen kanssaan. Näettekö, se on tuoreutta. Tuoksuva, ja seuraava asia on, että se kantaa hedelmää, ja minne tahansa Pyhä Henki tulee, Se aina istuttaa Jumalan siemenen ja tuottaa hedelmää.

Toinen suuri asia tähän paikkaan sisään menemisessä, on se, että se on paikka, missä teillä voi olla luottamus. Te voitte uskoa.

¹²⁴ Tässä makaa nainen paareilla tänä aamuna vakavassa tilassa. Jos Jumala ei kosketa häntä on hän kuoleva, hän on ikääntynyt; hän on vanha äiti, harmain hiuksin, käyttäen silmälasia, hyvin jumaliselta

näyttävä henkilö. [Tyhjä paikka nauhassa.] Minä laskin kädet hänen ylleen ja puhuin hänelle muutamia sanoja hetki sitten... [Tyhjä paikka nauhassa.] ...makaa täällä. Ehkä hänen lääkäriinsä ovat tehneet kaiken sen, minkä tietävät tehdä. He eivät voi tehdä enempää. Ja hän on kaatunut loukaten nilkkansa ja kylkiluunsa ja niin edelleen, ja asioiden komplikaatioita, jotka hän kertoi minulle, mitä oli vialla hänen kanssaan ja myös asiat, joista hän ei tiennyt. Mutta siellä hän makaa, tuonkaltaisessa tilassa. Ollen tuonkaltaisessa tilassa ja revittynä tuolla tavalla, niin mitä me nyt voisimme tehdä hänelle? On tuoda hänet kaikki riittävän virkistävän siunatun Pyhän Hengen läsnäoloon, joka voi ottaa vanhentuneisuuden pois hänestä. Niin kuin tuo lääkäri kirjoitti, niin hyvä kuin hän voi ollakin, yrittäen kertoa hänelle, että ehkä ei ole enää mitään, mitä minä voisin tehdä, mutta me nostamme hänet sisälle tähän paikkaan.

¹²⁵ Kun te olette vanha ja päivänne täällä lopussa, sillä ei ollut mitään merkitystä Aabrahamille, kun hän tuli Jumalan läsnäoloon. Satavuotiaana hän miellytti Jumalaa, eikä, ottanut huomioon omaa ruumistaan, joka oli kuollut, vaan hän oli Jehovan läsnäolossa. Hän oli luvannut hänelle.

¹²⁶ Kyllä, tämä vanha rouva tässä rivin päässä on kuolemassa syöpään, hän on varmasti kuoleva; mitään muuta ei ole jäljellä kuin kuolla. Jos me vain voimme saada hänet!

¹²⁷ Kukaan ei päästänyt Aaronia sisälle. Aaron käveli sisälle, koska hänet oli kutsuttu sisälle, koska Jehova oli käsenyt häntä, niin hänellä oli oikeus mennä sisälle. Kun Jeesus kuoli Golgatalla, Hän repi esiripun ylhäältä alas. Ottaen sisälle, ei ainoastaan ylipappia, vaan jokaisen, joka tulee lähestyen Jumalaa, hänellä on oikeus mennä sisälle Kaikkein Pyhimpään. Tällä kuolevalla rouvalla täällä on oikeus siihen!

¹²⁸ Täällä jossakin istuu rouva Weaver. Hän oli kuolemassa syöpään, aivan sen syömänä, muutamia vuosia sitten. Hänellä oli oikeus Elämänpuuhun. Hänellä oli oikeus tulla esiripun taakse. Ja minun täytyi pitää häntä kiinni, heilumasta puolelta toiselle, kun kastoin hänet vedessä juuri täällä. Hän elää tänään, koska hänellä oli oikeus tulla! Hän vastaanotti sen ja uskoi sen.

¹²⁹ Ja uskon jossakin täällä rakennuksen takaosassa nähneeni herra Morganin; ehkä rouva Morgan istuu täällä, jota hän yritti pitää pystyssä, istumassa juuri tällä tuolilla tässä, joka oli kuolemassa syöpään; ilman

mitään toivoa. Mutta usko tulee kuulemisen kautta! Kuuleminen Sanasta! Ja me toimme hänet ulos tuosta tilasta. Hänen miehensä, joka istuu läsnä nyt, oli kertonut minulle, että syöpä oli kietoutunut hänen sisälmystensä ympärille, kunnes se näytti kokonaan kuin puun juurilta, tuon lääkärin sanojen mukaan, jonne he olivat hänet kuljettaneet. Kaikki toivo oli mennyt, mutta Pyhä Henki toi hänet läsnäoloon, virvoittumiseen, ja toi hänet esiripun taakse; sulkien verhon hänen takaansa. Välittämättä siitä, mitä lääkäri sanoo, tai mitä kuka tahansa sanoo. Esirippu laskeutui, ja sulki pois kaiken epäuskon. Sitten hän kurottautui Jumalan kultaista astiaa kohden ja sanoi: "Hänen haavojensa kautta, minut on parannettu", ja hän alkoi syödä sitä. Seuraavana aamuna se oli yhä siellä syötäväksi. Seuraavana päivänä se oli yhä siellä syötäväksi.

¹³⁰ Se on, että ei odoteta kunnes manna sataisi jälleen, tai seuraavaa herätystä, vaan se on ikuisesti, Iankaikkinen siellä odottamassa. Ja hän yhä syö tuosta samasta Manna astiaa.

¹³¹ Mitä se oli? Saada hänet sisälle virvoittumiseen. Saada esirippu laskeutumaan hänen ympärilleen, niin ettei hän kuuntelisi sitä, mitä maailma sanoo, vaan kuuntelisi sitä, mitä Jumala sanoo.

¹³² Menkää sisälle Veren kautta. Menkää sisälle voitelun kautta. Voideltuna; vaeltaen oikein; eläen oikein; pitääkö pääanne ylhäällä oikein. Kunnes te menette sisälle näihin pihoihin... Minä en käske kenenkään tekemään sitä tai tätä, tai kuinka te olette kastetut, tai mitä tietä, tai tätä tietä, tai mihin seurakuntaan te kuulutte, Jumala yksinvaltiaan armosta antaa Pyhän Hengen niille, joille Hän haluaa.

¹³³ Siksi nämä ihmiset odottavat; he olivat kaikki vaivattuja Jumalan edessä. Jumala armosta antoi heille Pyhän Hengen, ja siksi he elävät niin kuin elävät. He ovat vihkiytyneitä. He rakastavat Herraa. He uskovat, että he elävät kaikkialla ja joka päivä Hänen läsnäolossansa. Ei väliä, mitä tulee tai menee, jos vesi nousee virrassa, tai jos pilvet riippuvat matalalla, ei väliä sillä, mitä se on, he yhä elävät Kuninkaan läsnäolossa. Mitä se on?

"Oi, et sinä parantunut. Se on vain tekouskoa!"

¹³⁴ Esirippu on laskeutunut; he eivät edes kuule sitä. He ovat siellä sisällä, ja tulossa Elämään. Aamen. Puhukaa heille jonkun aikaa ja te tulette näkemään, että siellä on pyhän tuoksu heidän ympärillään. Heidän vaelluksensa on suolalla maustettu, he eivät puhu naapureistaan,